Milliyet
ÇOCUK
24 Kasım 1980 ● Sayı: 47 ● 20 Lira.

Pembe Tavşan

Bir çizgi-romanın tamamı: KIYAMET GÜNÜ

TEMEL REİS

© King Features Syndicate, Inc., 1977. World rights reserved.

BİZDEN SİZE

YAVAŞ yavaş yeni bir yıla girmeye hazırlanıyoruz sevgili okurlarımız. Kısa bir süre sonra, yeni cildimizle birlikte, yeni bir yıla da başlayacağız. Her zaman yaptığı atılımlarla; türünün en çok satan dergilerinden biri olan, "Milliyet Çocuk Dergisi" yeni yılda daha değişik bir biçimde karşınıza çıkacak. Bizden fısıldaması.

GELELİM bu sayımızda yer alan konulara: Öykümüz, geçtiğimiz yıl yitirdiğimiz ozan ve yazar Ömer Faruk Toprak'tan. Sanatçının, "Elif ile Zeynep" adlı bu öyküsünü severek okuyacağınıza inanıyoruz.

ULVİ Okar ağabeyinizin hazırladığı, "Baştan Başa Türkiye" adlı dizimizde, ülkemizin en büyük kenti olan İstanbul işleniyor. Şimdiye kadar bu kenti göremeyen okurlarımızın yanı sıra, bu kentimizde oturan okurlarımızın da İstanbul'u bilinmeyen yenleri ile tanıvacaklarına inanıyoruz.

ÇEVRE Gazetesi'ne haber yollayan ve gönderdikleri haberler Çevre Gazetesi'nde çıkan okurlarımız, Genç Gazeteci Belgeleri'ni alamadıklarını yazıyorlar. Bir kez daha anımsatalım: Haberiniz Çevre Gazetesi'nde çıkar çıkmaz bize fotoğrafınızı ve açık adresinizi yollayın. Biz de Genç Gazeteci Belgesi'ni düzenleyip, sizlere gönderelim.

PUL Köşesi adlı dizimizi hazırlayan İzzet Kılınç ağabeyiniz, "Pullar Nasıl Değer Kazanır?" adlı sürekli yazısını sürdürüyor. Kılınç ağabeyiniz, Pul Koleksiyoncuları Klübü hakkında sizlere bilgi de veriyor.

Milliyet
ÇOCUK

Pazartesi günleri yayımlanır
24 Kasım 1980
1980/Sayı 47/Sıra 391

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş adına
AYDIN DOĞAN

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET GAZETESİ
Nuruosmaniye Cad. No: 65
Cağaloğlu-İstanbul

Abone ve satış için
Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu-İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL.
Uçakla
1 yıl: 1092 TL.
6 ay: 546 TL.

Yabancı ülkeler için ayrıca
posta ücreti eklenir.
Dizgi
Milliyet Gazetesi
Baskı
Milliyet Ofset Tesisleri
Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL.
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL.

OKURUN SESİ

★ Sezer Tayiz (Eskişehir): Sizlere bir öykü yolluyorum. Öyküm arkadaşlarım ve öğretmenim tarafından çok beğenildi. Sizlerin de beğenmeniz beni çok mutlu edecek.

★ Öykünüzü sevdik. Ne var ki yoğun imlâ ve gramer yanlışları yapıyorsunuz. Noktalama işaretlerine dikkat etmiyorsunuz. Bazı sözcükleri de konuştuğunuz gibi yazıyorsunuz. Biraz daha dikkatli olursanız, güzel öyküler yazabilecek güç var sizde. Başarılar diler yeni öykülerinizi bekleriz.

★ Dilek Berna Özmercan:Çocuk Dergisi'nin her sayısını okuyorum. Bunları ciltlettireceğim. Geçmiş sayılardan bazıları eksik. Bunları nasıl elde edebilirim? Sorumu yanıtlar mısınız?

★ Sevgili okurumuz, daha önce de söylediğimiz gibi, eksik sayılarınızın bir listesini yapıp, ederini gönderdiğiniz posta makbuzunu da bir zarfa koyarak, satış servisimize başvurmanızı salık veririz.

★ Tülin Hergüner (Adana) Biraz da, daha kısa yazılmış, öykü ve masallar yayımlar mısınız? Yayımlarsanız çok seviniriz.

★ Üye olabilmek için: İki adet fotoğraf. Bir de posta pulu olarak, yirmi beş lira göndermeniz gerekiyor. Mektubun üzerine, "Milliyet Çocuk Dergisi, Çocuk Kulübü" yazmayı da sakın unutmayın.

★ Derya Taşan (Samsun): Ben derginin devamlı okuruyum. Ve derginin çocuk kulübüne üye olmak istiyorum. Bunun için neler gerekli olduğunu yazar mısınız?

★ Sevgili okurumuz bu dileğinizi önümüzdeki sayılarda gerçekleştireceğimizi sanıyorum. Biz de, Red Kit'i daha geniş kapsamlı olarak dergimizin içinde sizlere sunmayı düşünüyorduk. Sizin de bizim gibi düşünmeniz, bizi sevindirdi. Sanırım yakında sevdiğiniz çizgi romanı dergimizde bulacaksınız.

UZAY ÇOCUKLARI

UZAY ROBENSONU

MIS TIK

BURADA BIRAKTIĞIM KESİN.- TAŞLAR ! TAŞLAR! İKİ TANECİK TAŞ KALMIŞ...

NEREYE GİTTİLER ACABA? BELKİ DE AKŞAMDAN BERİ TAŞ TAŞIYORLARDIR. YÖREYİ TEMİZLİYORLAR...

ÇOK UYKUM VAR . SİNİRLERİM DE GERGİN . HAYAL GÖRÜYOR OLMALIYIM...

OOH... UYKUM GELDİ. AMA UYKU ZAMANIM DEĞİL . İKİ GECE ÖNCE UYUMUŞTUM. MİNİCİK BİR GEZEGENCİKTE HER GECE UYUNMAZ KI...

HIM ... BU TAŞ YER DEĞİŞTİRMİŞ... BANA MI ÖYLE GELDİ YOKSA ?..

İYİ AMA DEMİNDEN BERİ YÜRÜYORUM . TAŞ HEP AYNI UZAKLIKTA DURUYOR. YA BUNA NE ANLAM VERMELİ?

BU TAŞLARDA BİR İŞ VAR . İYİSİ MI TAŞSIZ BİR YERLERE KAÇIP KAFAMI TOPARLAYAYIM...

OH ...UYKUM AÇILDI BİRDEN BİRE NE BİÇİM İŞ BU...

APTAL SEN DE ELİNDEKİ AVI KAÇIRDIN. BU BECERİKSİZLİKLE BAŞINI TAŞTAN TAŞA VURURSUN ÖMÜR BOYU...

ÖZÜR DİLERİM BİR DAHA DİKKATLİ DAVRANIRIM.

NEREDEYSE AV BİTECEK HİÇ BİR ŞEY YAKALAYAMADIN . PATRONA SÖYLEYECEĞİM. SENİN GİBİ BECERİKSİZLERİ İŞE ALMASIN .

İŞTE GÜNEŞ DOĞUYOR. AYDINLIK GECEKİ ÜRKÜNÇ DÜŞLERİMİ SİLER GÖTÜRÜR...

BİR GECEDE GEZEGENİN TÜM CANLILARI YOK OLUP GİTMEZ YA. ÜSTELİK BURASI KÜÇÜCÜK BİR ASTEROİD, NEREYE SAKLANABİLİRLER. ŞİMDİ BULACAĞIM DOSTLARIMI...

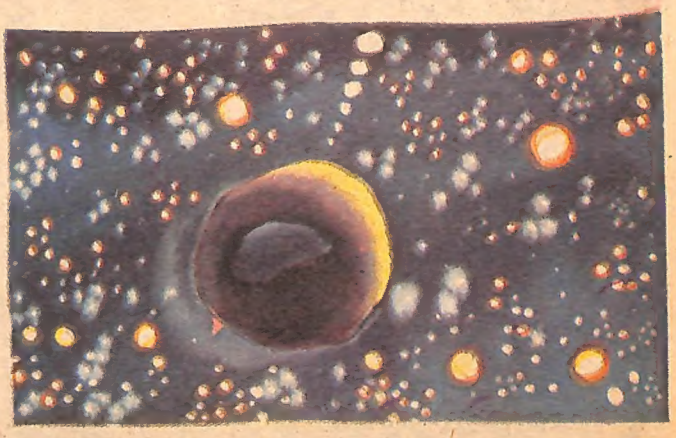

İŞTE DEDENİN EN SEVDİĞİ YER, BU AĞACIN ALTINDA OTURURDU HER ZAMAN. DEDEEE!.. KÜÇÜK FİİL... HU... HUUU!..

HAYDİ ÇIKIN ORTAYA SAKLANMAYIN NASIL OLSA BULACAĞIM SİZİ...

YOKLAR. AAA!.. AĞAÇ TA YOK OLMUŞ, ÇILDIRACAĞIM. ÖYLE UYKUM VAR Kİ... BELKİ DE UYUYORUM...

ÇİÇEKLER DE YOK. HERŞEY KAYBOLU-YOR. YOKSA BEN Mİ KAYBOLDUM? AMA TÜM GEZEGENİ AVUCUMUN İÇİ GİBİ BİLİRİM. MİNİCİK GEZEGENDE KAYBOLUNMAZ Kİ..

HIH... ÜÇ SAAT UÇSAM, TÜM ÇEVRESİNİ DOLAŞIRIM BU GEZEGENİN. BİR BUÇUK SAATTE GÜNDÜZDEN GECEYE GEÇEBİLİRİM...

EY AĞAÇ DOSTLAR... NE ÇİÇEK KALMIŞ NE BÖCEK. YALNİZ SİZLER VARSINIZ. BU ASTEROİDDE. KUCAĞINIZDA DİNLENEYİM BİRAZ...

DEVAMI HAFTAYA

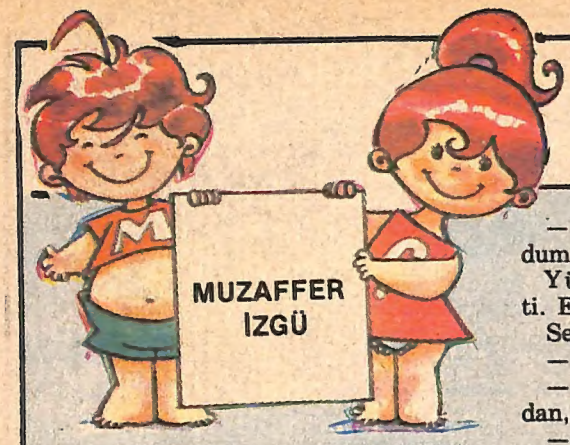

ÖYKÜ

ELİF İLE ZEYNEP

DERSE girdiğim zaman, öğrencilerim hep birden ayağa kalkardı. Sıcak solukları ile ısınmış, hava yüzüme çarpardı.

İlk gözüme ilişen ön sırada yan yana oturan iki öğrencim olurdu. Biri aydınlık yüzlü, aşırı neşeli Zeynep, öbürü başını omuzlarına çekmiş, aşırı durgun Elif. biri pırıl pırıl yüzü ile gözlerimin içine bakardı. Yeşil kırların rüzgârıyla dağılmış gibi, saçları tel tel uçuşur görünürdü bana. Elif ise, başını önüne eğmiş, esmer yüzünde, bir düşünce durgunluğu, beni biraz üzüntü ile şaşırtırdı.

Sınıfım yirmi üç kişiydi. Tek tek adlarını bilirdim. Hatta kasabanın hangi yörelerinde oturduklarını bile öğrenmiştim.

O yıllarda çok gençtim. Hemen her saat, çocuk yüzleri ile bir çocuk dünyasında yaşıyordum sanki. Her birinin küçük mutlu anlarını, küçük ders çıkmazlarını hep biliyordum.

Gönen'in en uç mahallesinin, en kenarındaki bir sokakta oturduklarını da bir raslantı sonucu öğrenmiştim. İyi havalarda, hemen her akşam üzeri, çay kenarında gezintiye çıkardım. Sınıfta yan yana oturan iki öğrencimin evleri, daha doğrusu kulübeleri birbirine bitişikti.

Bir Cumartesi günü, çay kenarına doğru yürüyordum. Zeynep ile Elif'in evlerine yaklaştığım sırada, Zeynep kapının önüne çıktı. Bana doğru yürüdü. Bitişik evden bir ağlama sesi geliyordu.

— Kim ağlıyor Zeynep? diye sordum.

Yüzünden karanlık bir bulut geçti. Elini ağzına götürdü.

Sessizce:

— Elif ağlıyor gene! dedi.

— Ve ben "niçin" dememe kalmadan, hemen ekledi:

— Büyükannesi, hep azarlıyor onu!..

Şaşırmıştım, Elif hiç de yaramaz değildi. Zeynep bana biraz daha yaklaştı:

— Büyükannesi çok huysuz! Elif dersine çalışsa kızıyor, derse ara verdiği zaman, gene kızıyor. Ne yapsa yaranamıyor. Ben hiç sevmiyorum onun büyükannesini.

— Peki sen onu yatıştırmaya çalışmıyor musun?

— Bazen beni de azarlıyor, anneme yakınıyor benden hep!.

Zeynep'le yürdük biraz. Sonra o, döndü geriye. Koşarak evine girdi.

Ben çayın kenarında, söğütlerin sarkan dalları altında, yalnız başıma dolaştım. Elif'in hıçkırıkları kulaklarımdan gitmiyordu. Gözlerim ıslak çimenlere takılıyor, sonra dağlara doğru giden bulutları seyrediyordum.

Gönen'e, dağlara, çayın üzerindeki köprüye akşam karanlığı inmişti. Biraz ötede inekler, mandalar, tozu dumana katarak, gübre ve ot kokusu karışımı bir hava yayarak kasabaya dönüyorlardı.

Gönen'in bazı evlerinde, kararan hava ile birlikte gaz lambaları yakılmıştı. ıpıl ıpıl ışıklar, uzaktan farkediliyordu.

Okulun yanındaki evime döndüm. Lambanın sarı ışığında kitabımı okumaya başladım. Ama u-

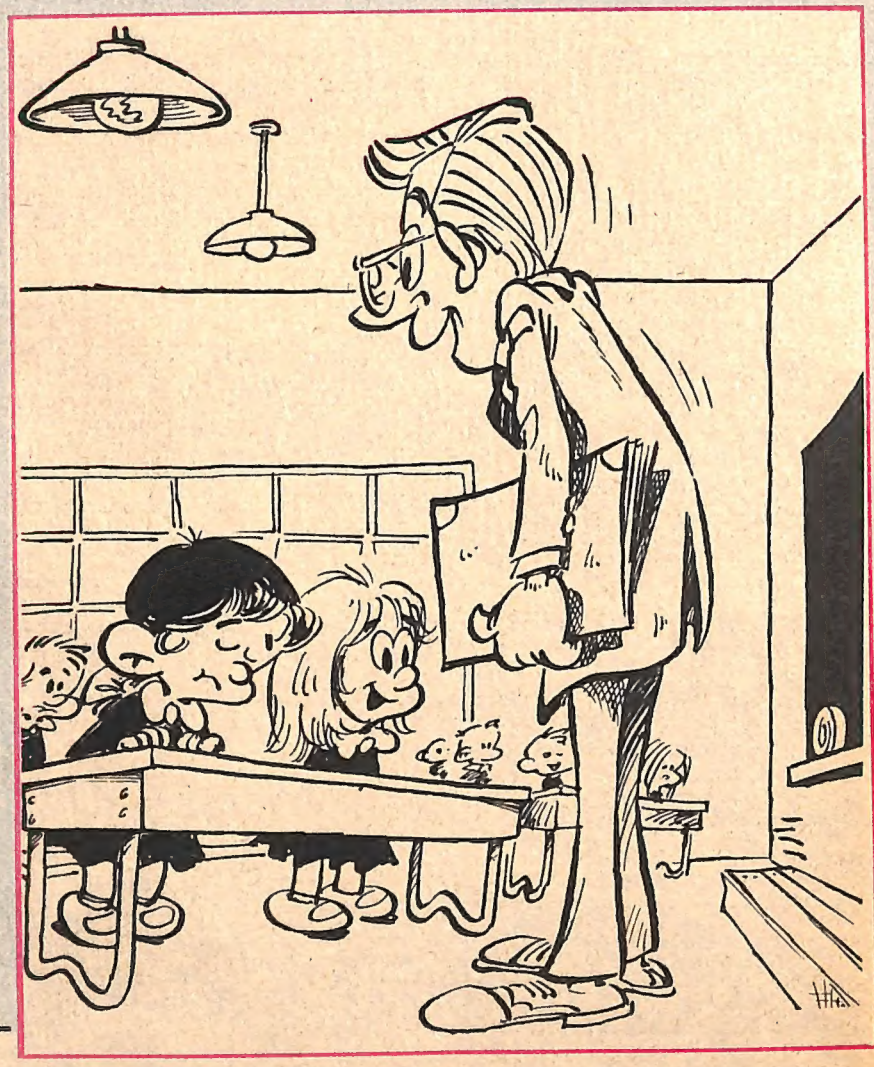

zaktan Elif'in ağlayan sesi geliyordu sanki.

Pazartesi günü, ikinci dersin bitiminde, öğrenciler derslikten çıkarken, Elif'e yavaşça, beni beklemesini söyledim. Sırasında kaldı öylece. Sınıf boşalınca yanına oturdum.

— Bak Elif, ben senin hem öğretmenin, hem arkadaşınım. Çalışkan bir öğrencisin. Yüzüngülmeli hep. Sense acılı bir yüzle geliyorsun okula. O halde ev yaşamında bir sıkıntın var senin. Geçen Cumartesi sizin oradan geçerken senin sesini duydum. Durakladım, sonra da üzüldüm. Anlat bana sıkıntını. Çekinme hiç!

Elif, ilkin konuşmak istemedi. Başı önünde, sustu bir süre. Ben bekledim. Sonra başını kaldırdı biraz. Bana baktı. Beklemediğim bir açık yüreklilikle:

— Büyükannem beni hiç sevmiyor. Annem, babam ben çok küçük iken bir kazada ölmüşler. Büyükannem insanları hiç sevmiyor. Ne yapsam yaranamıyorum. Beni hep azarlıyor.

— Büyüdükçe, insanları daha iyi anlayacaksın. İnsan sevgisi çok önemli bir erdemdir. Sakın bu sevgiyi yitirme. Büyükanneni olduğu gibi kabul et. Kusuruna bakma. Belki o da sevgisizlikten bu ruhsal çöküntüye düşmüş olabilir. Gelecek yıl ortaokula başlayacaksın. İlerde çevren genişleyecek, pekçok insan tanıyacaksın. İnsan sevgisini yüreğinde sıcak tutabilirsen, yaşamın daha düzenli ve renkli olacak. Daha önemlisi herkeş de seni sevecek. Bundan sonra asık yüzlü olmayacaksın. Büyükannen seni azarlasa bile, sen ona olan bağlılığını gevşetme. Geç de olsa, o da bunu anlayacaktır. Göreceksin, daha mutlu günler gelecek...

O günden sonra Elif'le fazla ilgilenmezmiş gibi davranıyor, ama gizli gizli onu izliyordum. Derslerde ara sıra başını kaldırıyor ve gülümsüyordu. Daha önceleri karaduyu'ya batmış güzel başını arada bir dik tutuyordu artık. Tahtaya bir ay hiç kaldırmadım. Evdeki baskıdan kurtulup kişiliğini bulmasını istiyordum.

Bir gün gene evlerinin önünden geçiyordum. Bu kez Elif'in büyükannesini gördüm kapıda. Başörtüsünün altında beyaz saçları görünüyordu. Asık yüzlü bir ihtiyardı. Yaklaştım, Elif'in öğretmeni olduğunu söyledim.

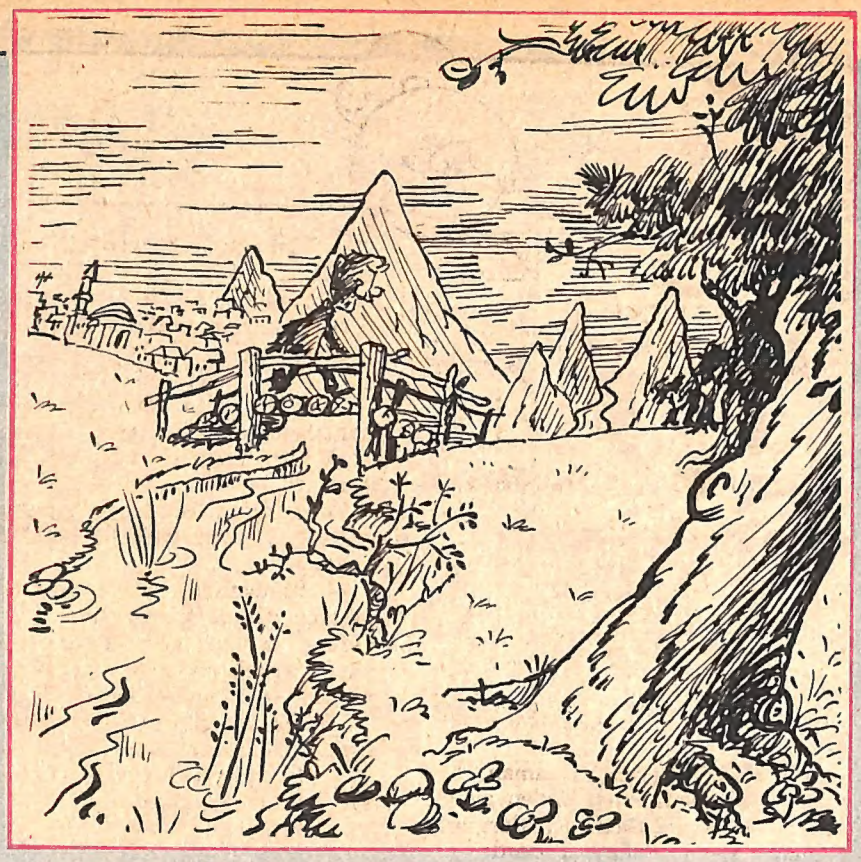

— Elif çok çalışkan bir öğrenci, ortaokulda da başarılı olacaktır dedim ve ekledim: Siz de ona daha sevecen davransanız daha da başarılı olur.

Büyükanne, beni yukardan aşağı süzdü:

— Okursa yararı kendisine olur, dedi, içeri girdi. O zaman anladım ki, insanlardan kaçarak sevgisiz kalmış, bir insan yapısı vardı onda.

Hiç kuşksuz "insan sevgisi" ile yürüyebilir insanlar. Bu deneyden sonra, öğrencilerime, her yıl birinci derste, insancıllıktan söz açtım hep,

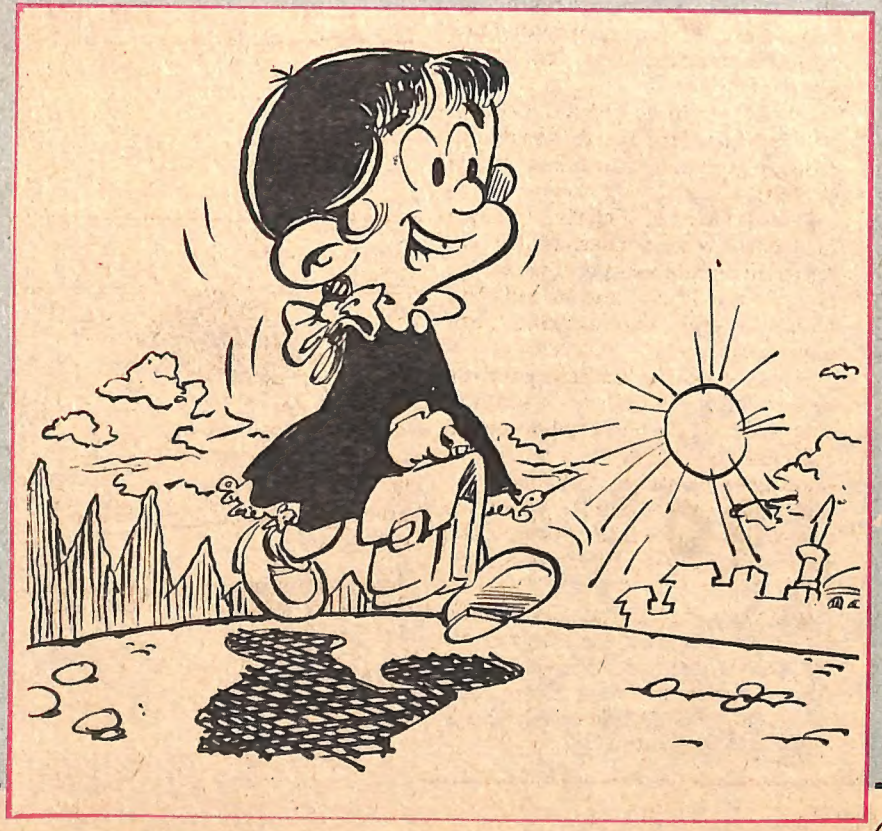

Sevgili çocuklar!.. Yapı Kredi sizleri, hafta sonları gülüp eğlenmeye çağırıyor.

Bu yıl da
hafta sonları
birlikte gülüp eğlenelim,
yeni bilgiler edinelim diye,
Yapı Kredi
birbirinden güzel
yeni filmler
hazırladı...
Yapı Kredi Çocuk Sineması
için, uğrayın Yapı Kredi'ye,
davetiyelerinizi alın...
...Ve gelirken,
evdeki büyüklerden birini de
tutun elinden getirin.
Katılsın aramıza.
O da eğlensin
aynı davetiyeyle...

YAPI ve KREDİ BANKASI

"hizmette sınır yoktur"

HALİT KIVANÇ SİZLERLE

ÜZÜNTÜYÜ BIRAK YAŞAMAYA BAK

ESKİDEN beri dillere yerleşmiş sözdür bu... Biri sıkıldığını, üzüldüğünü, söyledi miydi, "Üzüntüyü bırak, yaşamaya bak!" deyiverirler hemen... Sanki üzülmek ya da üzüntüyü bırakmak, insanın elindeymiş gibi... Şu günlerde bu sözü sık sık andım. Bir şeylere üzüldüm.. Sizleri de üzmek istemediğim için çabuk geçiyorum burasını... Ama gerçek olan, üzüntüye kapılmamdı. Şöyle bir düşündüm.. Etrafıma baktım. Herkes kendi işiyle meşgûldü. Daha doğrusu herkesin kendince bir üzüntüsü ya da sevinci vardı. O halde ben de kendi üzüntümü kendime saklamalı ve toplum içinde yaşayan kişi olduğumu düşünerek bana düşen görevleri yapmalıydım. O zaman anladım ki, "Üzüntüyü bırak, yaşamaya bak!" sözü, öyle sıradan söylenmiş değil... Derinine inince anlaşılıyor ne demek istediği... Üzüntüyü bırakacaksın, ama öyle "vur patlasın, çal oynasın" diye yaşamaya da başlamayacaksın... Yaşayacaksın, yaşayacaksın ama insan gibi, topluma yararlı bir insan gibi yaşayacaksın. Evet, evet, bu sözü söyleyen atalarımız böyle demek istemişler. Üzüntün mü var, onu içinde sakla. Kendine sakla kendi üzüntünü... Fakat üzüntülüyüm diye de toplumun sana yüklediği ödevlerden kaçmak yok. Çalışmana devam et. İşini yap. Üstelik üzüntü üzerine söylenmiş öteki sözleri de şöyle bir araştırdım kitaplarda. Vardığım sonuç şu oldu: Üzüntüyü azaltmanın, hatta yok etmenin yolu, önce cesaretten geçiyor. Üzüntüyü cesaretle sırtlayacaksın.. Sonra da sabır ve dayanıklılık gerekli...

Size üzüntüden bahsetmekle, hiç istemeden sizleri de üzmüşsem, kusurumu bağışlayın. Belki, yine istemeden, üzüntümü sizlerle paylaşmaktan kendimi alamadığım içindir. Fakat bana düşen, her durumda görevimi başarmak... Nedir size karşı görevim? Haftada bir sevgili dergimizde sizlerle söyleşebilmek... O halde... O halde neşeli bir şeyler de bulup söylemeliyim ki, yukarıdaki satırları unutturayım... Ama hayır!. Unutmasanız daha iyi olur. Hiç arzulamam da. Her insanın üzüldüğü zamanlar vardır. Siz de benim yukardaki satırlarımdan bu öğütü alın bari... Üzüntünüz oldu mu, önce cesaretle karşılayın onu.. Sonra da sabırla dayanın. Tabiî etrafınızdakileri üzmekten kaçınmak şartiyle...

Eveeeet, ne diyecektim ben size... Üzüntülerimizi unutturacak şakacıklar sunmaya niyetliydim. O halde yerine getireyim bu dileğimi... İşte dinleyin:

●

Babasıyla sinemaya giden çocuk, kızılderilileri konu alan filmde çok heyecanlanmıştı. İlk kez seyrediyordu böyle bir film... Kızılderililerin yüzlerini, gözlerini boyamasına ise şaşırmıştı. Neden böyle boyandıklarını sordu.Babası:

— Savaşa hazırlanıyorlar, dedi.

Akşama eve döndüler. Çocuk bir baktı : Annesi ayna karşısında makyaj yapıyor. Yani... Yüzünü gözünü boyuyor... Hemen babasına koştu:

— Felaket baba, felaket... Annem savaşa hazırlanıyor..

●

İki işçi işi bırakmış, gevezelik ediyordu. Ustabaşı onları böyle görünce çok hiddetlendi:

— Niye çalışmıyorsunuz siz?

— Kim? Biz mi? Biz mi çalışmıyoruz?.. Kereste taşıyoruz ya...

— İyi ama nerede taşıdığınız keresteler? Ortada kereste filan görünmüyor ki...

İki işçi birbirine bakarak güldü:

— Hay Allah!. Biz de neyi unuttuk, diye tartışıyoruz bir saattir...

●

Sirk müdürüne bir adam başvurdu. Normal bir adam... Basbayağı bir adam... Boyu posu yerinde, görünür hiçbir ârızası olmayan, sizin gibi, benim gibi bir insan işte... Sirkte çalışmak istediğini söyleyince, müdür sordu:

— İyi de, ne yapacaksınız sirkte?

— Cüceyim ben...

— Cüce mi?... Şey.. Siz normal bir insansınız. Boyunuz herhalde bir yetmiş beş filan...

— Bir yetmiş yedi...

— Ee be kardeşim, bir yetmiş yedi boyunda cüce olur mu hiç?

— İyi ama ben "dünyanın en uzun boylu cücesiyim"... Yaaa..

●

Bir fabrikaya da bir adam başvurmuş... Müdüre çıkmış.. Müdür sormuş:

— Arzunuz?

— Efendim dünkü gazetede bir ilânınız çıktı ya...

— Haaa evet...

— O ilânda diyorsunuz ki: "Yüksek tahsilli... Fransızca, Almanca, İngilizce bilen... Askerliğini bitirmiş... Bekâr.. 35 yaşından küçük... Boyu 1.80 den yukarı... Biri aranıyor" diye.

— Evet ama siz....

— Evet ama ben 1.65 boyundayım. Tahsilim yüksek şöyle dursun, ilkokulu zor bitirdim. Fransızca, Almanca, İngilizce'nin üçün" değil, tekini bile bilmem. Askerliğimi de yapmadım. Yaşım da 35'den büyük... Üstelik bekâr da değil evliyim...

— Eee, ne demek istiyorsunuz yani?

— Şunu demek istiyorum yani... İlân verdiğiniz bu iş var ya... Bu iş için bana güvenmeyin, demeye geldim.

●

Ne dersiniz çocuklar, üzüntülü olduğunuz zamanlar bana güvenebilir misiniz? Sizin sıkıntınızı neşeye çevirebilir miyim? Bakın ben biraz üzüntülüydüm, sizlerle sohbete başlayınca unutuverdim sıkıntımı.... Şimdi güleryüzle, neşeyle ayrılıyorum yanınızdan... Tabiî haftaya yeniden bulaşma dileğiyle....

KANADA'DA KIŞ AVCILIĞI

Soğuk iklime karşın, özel yapılmış giysileriyle vahşi hayvanlara meydan okuyorlar...

Kışın avlanan hayvanların büyük bir bölümünü kürk hayvanları oluşturuyor. Bunların en zorlusu, "beyaz ayı..."

YAKLAŞAN kış günlerinde, size kışları soğuk ve bol karlı geçen bir ülkeden söz edeceğiz. Amerika kıtasının kuzeyinde büyük, ancak iklimiyle ilişkili olarak kurak alanların yoğun olduğu bir ölke bu: Kanada. Ve Kanada'da kış mevsiminin özel bir önemi vardır, avcılar için. Kış avcılığı. Karlı alanlarda iz sürerek, soğuğa tipiye karşı yılmadan günlerce süren ve bildiğimiz avdan çok daha güç olan bir uğraşı bu.

Kanada'da kış avcılığı, yurdumuzdaki mevsimlik avlardan olduğu gibi belli başlı bazı kurallara bağlı. Öyle her önüne gelen ava çıkamıyor. Avlama ruhsatına sahip olmak koşulu var Kanada'da. Bu ruhsatın bir yıllık tutarı iki dolar (yaklaşık 170 Türk lirası). Yalnız Québec kentinde bu rehsata sahip 13 bin Kanadalı'nın olması, kış avcılığına bu ülkede gösterilen ilginin belirgin bir örneği.

Kış avcılığında, avcıların önemle üzerinde durmaları, özel bir dikkat göstermeleri gereken konu, giysi. Bu avcıların giysileri, hareket kolaylığı sağlaması gerekliliğinin yanı sıra, uzun sürecek avlarda donmayı önleyecek nitelikte olması gerekiyor. Bir de avcıların ayaklarına geçirdikleri kar ayakkabıları var. Buna belki de ayaklarındaki özel botların üstüne geçiriyorlar bu ayaklığı. Metalden yapılmış ve ayağın karın içinde kaymadan ve gömülmeden hareket edebilmesi sağlayan bir ayaklık bu.

Kış avcılığında, önemli diğer bir konu, tuzak hazırlamayı bilmek. Çünkü, karla kaplı bir alanda, avlanmak istenilen hayvanla kıyasıya savaşım vermektense, dnu tuzağın bulunduğu bölgeye kadar kovalayıp, tuzağa düşürmek en uygunu ve en kolayı. Bu tuzaklar avlanacak hayvanın cinsine göre değişik biçimlerde oluyor. Tuzağın üzeri karla kaplandığı için yabanî hayvanların bu tuzakları düşmeden sezebilmeleri hemen hemen olanaksız.

Kışın avlanan hayvanların büyük bir bölümünü kürk hayvanları oluşturuyor. Bunların en zorlusu beyaz ayı (en az rastlayanı) ve daha kolay avlananı kunduz. Hemen diyebilirsiniz, "Eee, mevsim kış olduğuna göre, doğal olarak insanları daha iyi ısıtan ve hemen para edecek kürk hayvanları avlanacaktır." Bu bir ölçüde doğru, ama avlanan

hayvanların kürklerinin kısa zamanda manto olarak insan vücuduna geçeceğini düşünmeyin. Çünkü avlanan hayvanın derisi önce vücudundan ayrılıyor ve kurumaya bırakılıyor. Daha sonra ise, onu manto ya da başka bir giysi haline dönüştürerek firmaya ulaşana dek birçok elden geçiyor.

Bir kunduzun derisini yüzmek ve derisinin içinde kalan et parçalarını temizlemek ayrı bir işi gerektiriyor. Bunun iki yolu var. Birincisi Hindistan'da ve eski yıllarda uygulanan, ilkel bir yol (Bugünde bazı Kanadalılar bu yöntemi uygulamayı sürdürüyor): Deriden yapışmış kayışlarla, kafes biçimindeki bir tahta yapı üzerinde sonuna dek gerilen derinin iç kısmı bıçak yardımıyla ve zedelenmemesine özen gösterilerek temizleniyor. İkinci yol ise, bugün daha çok uygulanıyor. Deri, kürk kısmı bir tahtaya dönük olacak şekilde bire bir buçuk metre oranında bir tahtaya çivilerle çakılıyor ve böyle temizleniyor.

Avcılar, ikinci yolun daha çabuk sonuç verdiğini, ancak birincisinin daha doğal olduğunu belirtiyorlar.

Ve avın sonunda, en güzel olaya geliyor sıra. Avcılar klübünde toplanan avcılar, sıcaklık kahvelerini yudumlarken, birbirlerine av maceralarını anlatıyorlar.

KANADA HAKKINDA ÇEŞİTLİ BİLGİLER

Kuzey Amerika'da yer alan Kanada'nın yüzölçümü 9.959.401 kilometrekare, nüfusu da 25 milyonun üzerindedir. Başkenti Ottawa'dır. İdarî bakımdan 10 eyalete ve 2 bölgieye ayrılmıştır. Resmî dil, İngilizce ve Fransızcadır. Doğu'da Atlas, batıda Büyük Okyanus, kuzeyde Buz Denizi ve güneyde A.B.D. ile sınırlanmıştır. Genellikle dağlık bir ülke olan Kanada'nın Hudson Körfezi bölgesinde, belli başlıları Huron, Ontario ve Erie olmak üzere birçok göl yer almaktadır. Bu nedenle buraya "Göller Bölgesi" de denilmektedir.

Ülkede bakır, petrol, çinko, gümüş ve altın gibi madenler çıkarılır. Kimya, kâğıt ve uçak endüstrileri gelişmiştir.

Özel giysiler avcıları soğuktan koruyor.

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ULVİ OKAR

İSTANBUL

AVRUPAYLA, Asyayı birbirine bağlayan, yurdumuzun tarihi yapıtlar, ticaret, sanat ve eğlence merkezlerini sınırları içinde bulunduran İstanbul, aynı zamanda Türkiye'nin en kalabalık kentidir. Kuruluş tarihi kesin şekilde bilinmez ama tarihi bilgiler İ.Ö 900 yılında dahi buralarda kurulu bir kentin olduğunu ortaya çıkarmıştır. İstanbul'un kuruluşuyla ilgili bir efsane vardır. Bu efsane İ.Ö 7. yüzyıla aittir. İleri sürüldüğüne göre, Yunanistan'da bulunan Megara Kralı Byzas yeni bir ülke kurmak ister ve o dönemlerde adet olduğu gibi, kâhinlere danışır. Kahin Delphes, kralına "Siz yeni ülkenizi körler ülkesinin karşısına kurun" der. Korent bölgesinden yola çıkan Megarılar bir süre sonra İstanbul'a varırlar. Sarayburnu'ndaki manzarayı çok beğenir, kentlerini buraya kurmayı çok isterler. Sonradan bakarlar ki, Üsküdar ve Kadıköy çevresinde Finikeliler bir kent kurmuşlar. Finikeliler: kendi bulundukları yerdeki güzellikleri göremedikleri için (kör) kabul edip, kahinlerin söylediği yerin de burası olduğuna inanırlar ve yeni kentlerini Sarayburnu çevresine kurarlar. Bu işlem İ.Ö 568 yılına rastlar. Kente de, kralları Byzas'ın adına yakıştırarak, Byzantion derler. Aradan geçen sürede Byzantion çok gelişir, zenginleşir ve sık sık da hücumlara uğrar. Roma İmparatorluğu ikiye ayrılınca Doğunun İmparatoru Konstantin bu kenti ele geçirip adını Konstantinopolis yapar. Çok uzun yıllar bu adla anılan kenti, Fatih Sultan Mehmet 29 Mayıs 1453 günü fetheder. Bu yıldan yakın zamanlara kadar Konstantiniyye adıyla anılır. Fakat bir yandan da adı yavaş yavaş değişip İstinbolu halini alır, bir söylentiye göre de buranın Türk ve Müslümanların elinde olduğunu belirtmek için halkın İslambol demeye başlaması sonucu bugünkü halini alıp İstanbul olmuştur.

İstanbul'un yurdumuzun en önemli tarihi kalıntıları sınırları içinde bulundurduğunu söylemiştik. Gerçekten de böyledir. Bu nedenle bu önemli yapıtların tamamını değilse bile bir kısmını bölüm bölüm vermeye çalışacağız. Önce fetihten önce yapılmış ve günümüze kadar kalabilmiş Bizans yapıtlarını ele alalım:

Ayasofya — Dünya üzerinde daha tanınmış adı Sen Sofiya'dır. Sultanahmet meydanının bir bölümü kaplar. İlk binayı İ.S. 347 yılında İmparator Konstantin yaptırmış, fakat yangında tamamen harap olmuştur. Bugünkü görkemli bina İmparator Jüstinyanus tarafından 532-537 yılları arasında yaptırılmıştır. Binanın bütün ağırlığını 107 sütun taşır. Hıristiyan âleminin en eski ve en büyük tapınağıdır. İstanbul'un fethinden sonra Sultan Mehmet tarafından cami haline getirilmiş ve 1935 yılından sonra müze yapılmıştır. Şimdi yerli ve yabancı bütün turistler burasını

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 5.591 Kilometrekare
Trafik No: 34
İl'in toplam nüfusu: 4.870.747 (1980 sayımı)
İlçeleri: Adalar - Bakırköy - Beşiktaş - Beykoz - Çatalca - Eminönü - Eyüp - Fatih - Gaziosmanpaşa - Kadıköy - Kartal - Sarıyer - Silivri - Şile - Şişli - Üsküdar - Yalova - Zeytinburnu.
Denizden yüksekliği: Ortalama 10 metre
Komşu ilçeleri: Kuzeyde Karadeniz, doğuda Kocaeli, güneyde Marmara Denizi, batıda Kırklareli ve Tekirdağ
Kurtuluş günü: 6 Ekim

özellikle gelip gezerler. Geniş kubbesinde 40 tane pencere vardır.

Aya İrini (Saint İrene) — Hemen Ayasofya Müzesinin arkasında Topkapı Sarayı içindedir Ayasofya ile birlikte yapılmıştır. İlk zamanlar bu binaya bitişik olduğu söylenir. Müzedir.

Kız Kulesi — Boğaz'ın hemen girişinde Salacak önlerindedir. Bizanslılarca yaptırılmıştır. İlk zamanlar işaret kulesi olarak kullanılmış, sonra fener haline getirilmiştir. Bizans İmparatoru Konstantin'in yaptırdığı ahşap ilk binanın yerine, 18'inci yüzyılda bugünkü bina yapılmıştır. Kızkule ile ilgili bir efsane vardır: Bizans İmparatoru Konstantin'in çok ama çok güzel bir kızı varmış. İmparator bunu hem çok sever, hem de herkesten kıskanırmış. Kızcağız iyice büyüyüp gelinlik çağa gelince, bir falcı İmparatora kızının bir yılanın sokması sonucu öleceğini söylemiş. Zaten kızını çok seven İmparator çılgına dönmüş ve çevresindekilere emir vererek, deniz ortasında, karayla hiçbir bağlantısı olmayan bir kule yaptırmasını emretmiş. İşte Kızkulesi bu nedenle ve bugünkü yerinde yapılmış. Konstantin, kızını yılanlardan korumak için onu buraya yerleştirmiş. Aradan bir süre geçip falcının söylediklerinin gerçek olmayacağına tam inanıldığı sırada, saraydan kuledekilere yollanan yiyecekler arasındaki bir üzüm sepetine saklanan yılan, güzel prensesi sokup öldürmüş. Bu efsane, bu kuleye Kızkulesi adı verilmesine neden olmuş.

Kariye Camii Müzesi — Dünyanın en ünlü ve sağlam mozaiklerinin bulunduğu bu müze, Edirnekapı semtindedir. İçinde İncil'den sahnelerin canlandırıldığı mozaikler zevkle seyredilebilir.

Bizans döneminden kalan daha birçok yapıt vardır. Örneğin Küçük Ayasofya Camii, Fethiye Müzesi, Çarşamba'da Zeyrek Camii (Atatürk Bulvarı'nda), Tekfur Sarayı (Edirnekapı'da), Arkadius Sütunu (Cerrahpaşa'da), Kıztaşı (Fatih'te), Got Sütunu (Topkapı Sarayı önünde).

Yerebatan — Sultanahmet'tedir. İmparator Justinyen tarafından 6'ncı yüzyılda yaptırılmıştır. Kentin su ihtiyacını karşılardı. İçinde 336 sütun bulunur. Bugün de içinde su vardır.

Osmanlılar döneminde yapılan büyük yapıtlar:

Eyüp Sultan Camii — Fetihten sonra İstanbul'da yapılan ilk camidir. Eyüp'tedir. 1458 yılında yapılmıştır. Sonradan çok sayıda ek

yapılarak bugünkü görkemli haline getirilmiştir.

Fatih Camii — Fatih'te, Fatih Sultan Mehmet'in 1463-1471 yılları arasında yaptırdığı büyük cami. Kendi adını taşıyan semttedir. Caminin avlusunda İstanbul'un ilk üniversitesi sayılan medrese binaları sıralanır. Fatih'in türbesi de buradadır.

Beyazıt Camii — Adını verdiği alandadır. 1501-1502 yılları arasında 2'nci Beyaz'ın emriyle yapılmıştır. Bu da geniş bir külliye halindedir. Güzelliği sadeliğinden gelmektedir.

Süleymaniye Camii — Türk-İslâm mimarisinin en görkemli ve en güzel yapıtı kabul edilen bu cami Beyazıt'ta Üniversitenin arkasındadır. Bölgeye kendi adını vermiştir. Yapıt ünlü Türk mimarı sinan'ın elinden çıkmıştır.

Yeni Cami — Eminönü alanındadır. Camiinin yapımına 1597 yılında Safiye Sultan başlatmış, 1663'de Turhan Sultan bitirmiştir. İlk yapıldığında deniz kenarında olan cami bugün bir hayli içerdedir. Yapımı bu kadar uzun sürmesine ve değişik mimarların elinden çıkmasına rağmen camide bir btünlük vardır.

Sultanahmet Camii — Dünyada "Mavi Cami" olarak ün salan bu yapıt, Sultanahmet alanındadır. Padişah I. Ahmet 1609-1616 yılları arasında Mimar Mehmet Ağa'ya yaptırmıştır. Çinilerin güzelliği ve içinin aydınlığı nedeniyle Mavi Cami adını almıştır. Bir söylentiye göre padişah, Aya Sofya'dan daha büyük ve güzel bir cami yaptırmak istemiş ve çevresindekilere (Altın minareli bir cami istiyorum) demiş. Devlet ileri gelenleri bunun çok pahalıya çıkacağını görünce söyleneni (altı minareli bir cami) biçiminde anlayıp, camiyi gerçekten altı minareli yaptırmışlar. Padişah bu yanlış anlama karşısında ne yapmış bilinmiyor ama, çok iyi uydurulmuş bir efsane değil mi?

Osmanlı dönemi yapıtları arasında bunlardan başka daha binlerce cami ve başka yapıt bulunur. Önemlilerinden bazıları şunlardır:

Firuzağa Camii (Divanyolu'nda), Sultan Selim Camii (Çarşamba'da), Haseki Camii (Haseki'de), Mihrimah Camii (Üsküdar'da), Şehzade Camii (Şehzadebaşı'nda), Rüstem Paşa Camii (Eminönü'nde), Sokullu Camii (Kadırga'da), Nuruosmaniye Camii (Kapalı Çarşı yakınında), Nusretiye Camii (Tophane'de), Ortaköy Camii (Ortaköy'de), Valide Camii (Aksaray'da), Hamidiye Camii (Yıldız'da).

Saraylar yönünden de İstanbul çok zengindir. Dünyanın en ünlü ve en zengin müzesinin içinde bulunduğu Topkapı Sarayı, Fatih Sultan Mehmet tarafından 1456-1478 yılları arasında yaptırılmıştır. Topkapı Müzesi'nde Harem ve Hazine bölümlerinin görkemi karşısında yerli, yabancı bütün turistlerin dilleri tutulur. Dolmabahçe Sarayı Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında (1856) yapılmıştır. Sultan Abdülmecit döneminde yapılan bu saray o günlerde yabancı ülkelerde yapılan sarayların da en görkemlilerinden biridir. Hele içindeki eşya ve avizelerin güzelliği dille anlatılamaz. Bildiğiniz gibi Atatürk, 10 Kasım 1938 sabahı saat 9.05'te bu saraydaki odasında hayata gözlerini yummuştu. Onun odası da, eşyalarıyla birlikte, aynen saklanmaktadır. Beylerbeyi Sarayı, Sultan Abdülaziz'in yaptırdığı bu sarayın da içi son derece zevkli ve kıymetli eşyayla doludur. Yıldız Sarayı, 1850 yılında Abdülhamit tarafından Yıldız Parkı içinde yaptırılmıştır. Sedef kakmalı kapıları ile büyük taban halısı çok ünlüdür.

İstanbul'un fethinde büyük yararları dokunan Anadolu ve Rumeli Rumeli Hisarları Boğaziçi'ndedir. Anadoluhisarı 1395 yılında Beyazıt tarafından Rumelihisar ise 1452 yılında Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılmıştır.

Sizin de bildiğiniz gibi, İstanbul'un tarihi yerleri ve yapıtları bu kadar değildir. Tamamını birkaç hafta arka arkaya yazmaya kalksak tamamlayamayız. Biz sadece en ünlü ve önemlilerini kısaca belirtmeye çalıştık.

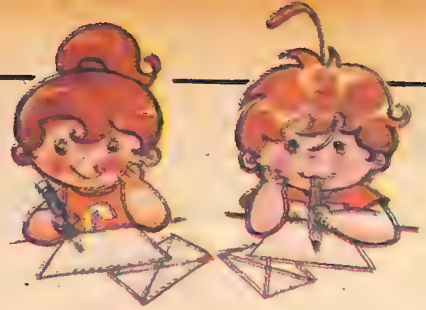

TEST

GENEL KÜLTÜR

1. Fagot neye denir? ve kimler kullanır biliyor musunuz?
a) Yapı ustaları, bir alet.
b) Müzisyenler, bir enstürüman.
c) Çizerler, rapido türü.
d) Denizciler, olta adı.

2. Ressamların yağlı boya resim yapmak için kullandıkları, dört çıtaya gerili beze verilen ad?
a) Tente
b) Tuval
c) Tablo
d) Şöler.

3. Maket yapmakta kullanılan ucu keskin bir gereç?
a) Maket bıçağı
) Kretuar
b) Kretuar
c) Makas
d) Keski

4. Karanlık yerlerde yakıldığı zaman, yalnızca beyaz renkleri gösteren bir ışığın adı?
a) Ültraviole
b) Viole
c) Florosan
d) Ostram

5. Buğdayları ekin zamanı toplamaya yarayan büyük bir araç.
a) Traktör
b) Pulluk
c) Biçer-döve
d) Grayder

6. Motorlu araçların gücü hangi birimle ölç ülür?
a) Amper
b) Volt
c) Beygir
d) Kilo-vat

7. Tarla farelerini ve zararlı canlıları yoketmekte kullanılan aletin adı?
a) Kapan
b) Hora
c) Sonda
d) Tuzak

8. Yeryüzünü hiç boşluk bırakmadan saran hava katmanına ne ad verilir?
a) Litosfer
b) Atmosfer
c) Hidrosfer
d) İyonosfer

9. Hindistan'dan başlayarak İran körfezine ve Mısır'a ulaşan yolun adı?
a) Baharat yolu
b) Deniz yolu
c) İpek yolu
d) Sahil yolu

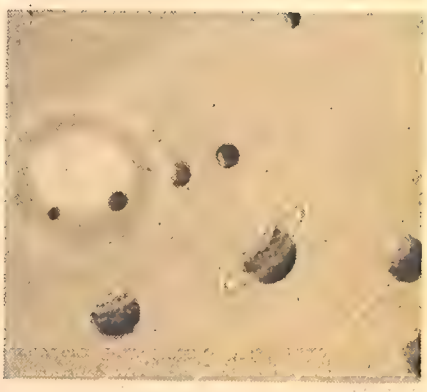

10. Güneş yılını ilk kullanan ulus hangisidir?
a) Sümerler
b) Hunlar
c) Mısırlılar
d) Sümerler

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar, 42. sayfamızdaki "Armağanlı Sorular"ın doğru yanıtları 1. Agah Efendi. 2. Ağaç Kavunu olacaktı. Sorumuzun doğru yanıtlarını veren okurlarımız arasında yaptığımız çekilişte, aşağıda adları yazılı olan arkadaşlarınız, birer armağan kitap kazanmışlardır:

1. Billur Toros (Muğla), 2. Kemal Etgütuğul (Trabzon), 3. Orhan Ünal (Sivas), 4. Nezahat Topçu (Eskişehir), 5. Murat Şansa (Edremit), 6. Mualla Soner (Bursa), 7. Hümeyra Ecal (Nazilli), 8. Hüseyin Canoğlu (Tekirdağ), 9. Mustafa Karaduman (Gümüşhane), 10. Şükrü Sanlıoğlu (Kırşehir).

1. Türk yergi edebiyatının en güçlü ozanlarından biridir. II. Abdülhamit'e karşı haksızlık, yoksulluk üzerine savaş açmış. Eserlerini "Deccal" adlı bir yapıtta toplamış ve 1908'de veremden ölmüştür.

2. Ünlü Yunan matematikçisidir. Geometrinin kurucusu sayılır. En ünlü yapıtı "Elemanlar"dır. Adını anımsadınız mı?

BEN KİMİM?

(1783-1842) Ünlü bir Fransız yazarıyım. Asıl adım Henri Beyli'dir. Napolyon'un ordusunda subaylık yaptım. Daha sonra İtalya'da konsolosluk görevinde bulundum. En ünlü romanım, "Kırmızı ve Siyah"tır. Önemli yapıtlarım arasında, "Parma Manastırı", "İtalya Öyküleri"dir. Çağdaşlarım benim Balzac kadar ünlü bir yazar olduğumu vurgularlar. Benim kim olduğumu bulabildiniz mi?

BEN NEYİM?

İçine konan maddelerin bozulmadan saklanması amacıyla, özel şekilde yapılmış bir aletim. Soğuk meydana getiren ve bozulmayı önleyen, mekanizma bir kompresör ve bir dondurucu ve buharlaştırıcıdan meydana gelmişim. Isı alışverişi aracı olarak kullanılan gazım vardır. Bu gaza freon gazı denir. Kompresörlerimi çalıştıran elektromotorların gücü 1000 vattır. İlk defa 1910 tarihinde yapılmışımdır. Adımı anımsadınız mı?

BEN NERESİYİM?

Çevresi Erzincan, Malatya, Maraş, Kayseri, Yozgat, Tokat, Ordu, Giresun illeri ile çevrilidir. 28.488 km kare büyüklüğünde bir ilçedir. İç Anadolu bölgemizin dağlık bir ilçesidir. Ünlü halk ozanlarıyla ün yapmıştır. Büyük halk ozanımız Aşık Veysel de bu kentte doğmuştur. Kızılırmak topraklarından geçer. Kuzey kesimi yayla ve ovalarla kaplıdır. Yazları sıcak ve kurak, kışlar çok soğuk ve kar yağışlı geçer. Ormanlık bölgeleri azdır. Bol miktarda Arpa ve buğday yetiştirilir. Ben neresiyim bildiniz mi?

3 YANLIŞ

Madrid, Hollanda'nın başkentidir. Nüfusu 2.793.000'dir. Bir endüstri ve ticaret, turizm ve kültür merkezidir. 1561 yılında başkent olmuştur. Tarihi eser ve anıtlarla süslüdür. En önemli eseri Piza Kulesi'dir. Boğa güreşleri ile ünlü Plazatoros Meydanı kıymetli sanat eserleriyle dolu; Prada Müzesi dünyaca ünlüdür. Kentin ortasından, Sen Nehri geçer.

HANGİSİ DOĞRU

1. Aşağıdaki yapıtlardan hangisi İranlı yazar Behrengi'ye aittir?
   a) Adanın Kuşu
   b) Sevgi Masalı
   c) Sincap
   d) Pullar Savaşı

2. Tarihi öykü ve masalları ile ün yapmış en yaşlı yazarlarımızdan biri?
   a) Nihat Sami Banarlı
   b) Eflatun Cem Güney
   c) Emin Oktay
   d) Fazıl Hüsnü

3. Hoşçakal gün ışığı adlı yapıt hangi yazarımıza aittir?
   a) Erdal Öz
   b) Ülkü Tamer.
   c) Tarık Dursun K.
   d) Talip Apaydın

4. Hint kökenli La Fonten türü öyküleriyle tanınmış bir yazarın adı?
   a) Ezop
   b) Aristofones
   c) Beydaba
   d) Şemsi-Tebrizi

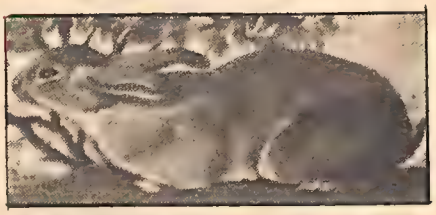

5. İki yıl önce ölen, Bremen Mızıkacıları adlı çizgi resimleriyle anımsadığımız, Evliya Çelebi adlı yapıtın iç resimlerini yapan, uluslararası bir üne sahip karikatüristin adı?
   a) Turhan Selçuk
   b) Ferruh D oğan
   c) Yalçın Çetin
   d) Semih Balcıoğlu

6. Dergimizde Uzay Ç ocukları adlı çizgi romanın yazarı ve çizeri olan Mıstık'ın gerçek adını biliyor musunuz?
   a) Mustafa Ekmekçi
   b) Mustafa Eremektar
   c) İsmail Gülgeç
   d) Sinan Gürdağcık

7. Alis Harikalar Ülkesinde adlı ünlü yapıt aşağıdaki yazarlardan hangisine aittir?
   a) Karl May
   b) Lewis Carroll
   c) Jules Verne
   d) Mayne Reid

8. Daha önce dergimizde yayımlanan, ünlü çizer Sempe ile Goscinny'in birlikte hazırladıkları yapıtın adı hangisidir?
   a) Bir Avuç Hırsız
   b) Pıtırcık'ın Serüvenleri
   c) Gök Dolusu Güvercin
   d) Kurnaz Tilki

GEÇEN SAYININ YANITLARI

GENEL KÜLTÜR

1) d, 2) c, 3) d, 4) d, 5) d, 6) c, 7) b, 8)b, 9) d, 10) d.

BEN KİMİM: II. Selim. BEN NEYİM: Penguven. BEN NERESİYİM: Kayseri.

ÜÇ YANLIŞ: 1. Sinema sanatı. 2. En iyi romana verilmez. 3. Adını Oskar Paterson'dan almaz.

HANGİSİ DOĞRU

1) a, 2) c, 3) c, 4) d, 5) b, 6) b, 7) b.

PUL KÖŞESİ

Pulların nasıl değer kazanmasında, "pulun konusu"nun oynadığı rolün önemini sizlere açıklamıştık. Bu sayımızda, pulların filatelik değeri ile spekülatif değerini anlatmaya çalışacağız.

PUL NASIL DEĞER KAZANIR?

Önce size bu iki sözcüğü kısaca tanımlayalım: Filatelik değer, gerçek filatelistler tarafından, normal koşullar altında yaratılan değerdir. Spekülatif değer ise aşırı kazanç sağlamak için büyük miktarlarda pul stoku yapılarak, sunî olarak yükseltilen değerdir.

Örneğin son yıllarda "uzay çalışmaları" ile ilgili pullar filatelistler arasında aranmakta ve değer kazanmaktadır. Bu nedenle arz (üretim) ve talep (tüketim) arasında dengesizlikler olmakta, bunu fırsat bilen bazı pul tüccarları ve gerçek olmayan filatelistler, bu pulların fiyatları henüz yükselmemişken satın almakta ve stoklarına katmaktadırlar.

Bu arada "uzay konusu" uluslararası bir konu olduğu için dünya filatelistleri tarafından talep edilip, aranmaktadır.

Ancak bu aşarı talebe karşı arzı (üretimi) artırmak ya da talepten yararlanmak için hemen hemen bütün dünya ülkeleri çok renkli pırıl pırıl birbirinden çok albenisi olan pulları piyasaya çıkarmışlardır.

Bu nedenle yukarıda örneğini vermeye çalıştığımız, "Uzay" pulları gibi konulara akın başlamış, bunun sonucunda da gerçekten değerli uzay pullarının fiyatı gün geçtikçe düşmüştür.

Bunu gören spekülatör pul tüccarları ve filatelistler daha önce büyük miktarlarda satın aldıkları ve aşırı kazanç bekledikleri "uzay konulu" pulları, düşen filatlardan daha az etkilenmemek için ellerindeki pulları hızla piyasaya sürmüşlerdir. Daha önce "alıcı" durumunda olan spekülatör pul tüccarları ve filatelistler bir anda "satıcı" durumuna geçmişlerdir.

KÜÇÜK BİR HATIRLATMA

Pul koleksiyoncusu bir çok okurumuz, "Pul Köşesi" sayfasını hazırlayan İzzet Kılınç ağabeyinizin adresini sormaktadır. Biz de onların arzusunu yerine getirerek, Kılınç'ın açık adresini aşağıda sunuyoruz.

İzzet Kılınç
Pul Koleksiyoncuları Kulübü
P.K. 144 Küçükesat-Ankara

Bu arada İzzet Kılınç ağabeyinizin başkanlığını da yapmakta olduğu, "Pul Koleksiyoncuları Kulübü"nden de söz etmek istiyoruz. Kulüp, iki ayda bir, çeşitli filatelik haberlerin, yeni çıkan pulların bulunduğu resimli bir bülten çıkarmakta, dergide pul fiyatları da yer almaktadır. Kulüp yeni çıkan Türkiye ve Kıbrıs Türk Federe Devleti'nde çıkan pulları üzerlerindeki değerlerine göre üyelerine vermektedir.

Bunların dışında Pul Koleksiyoncuları Kulübü üyelerinin bütün filatelik sorunlarına çözüm aramakta, onlara her türlü yardımı yapmaktadır. Kulüp hakkında daha geniş bilgi isteyen okurlarımız aşağıdaki adrese başvurabilirler:
Pul Koleksiyoncuları Kulübü
P.K. 144 Küçükesat - Ankara

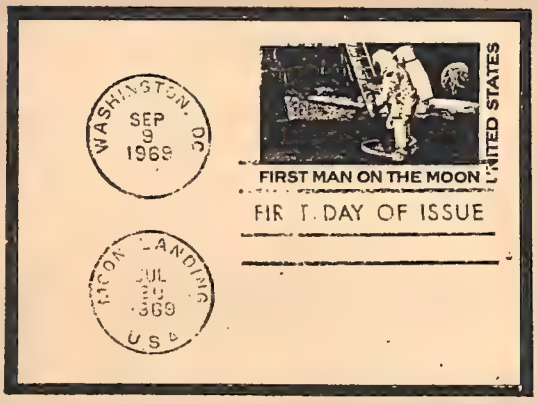

İnsanın Ay yüzeyine ayak basışının anısına ABD'de çıkarılan bir İlk Gün Zarfı

YENİ ÇIKAN PUL

Türkiye Cumhuriyeti Posta İdaresi tarafından 9.11.1980 günü 20.- TL. değerinde "Hicretin 15. yüzyılı" anma pulu tedavüle çıkarılmıştır. Çok renkli ve ofset sistemiyle basılan bu anma pulu 100'lük tabakalar biçiminde ve 26x41 mm. boyutlarındadır.

Pulun tedavüle çıkarıldığı 9 kasım 1980 günü Ankara Posta Merkezi'nde ilk gün damgası uygulanmıştır. İlk gün zarfının değeri 30.- TL.'dır. İlk gün zarfının bir bölümü daha sonra Adana, İstanbul, İzmir posta merkezleriyle, Antalya, Bursa ve Samsun PTT merkezlerinde gerçek değeri üzerinden (30.- TL.) satılacaktır.

KAYGUSUZ ABDAL

Gerçeğe doğru bir tekke ozanı

ONDÖRDÜNCÜ yüzyılın başlarında Yunus, coşan, köpüren bir aşk çağlayanıdır, sebil sebil Anadolu'ya dökülür. Yunus'un sesi, renk olur gönülleri süsler, ışık olur düşünceleri aydınlatır.

Yunus, sevgi doruğunda burcu burcu kokan bir aşktır. Yunus bu dünyadan göçer ama, gerçek aşkı onu, ölümsüzlük tahtında, yılların yüzyılların Yunus'u yapar.

Yunus ölür, bir başka Yunus, dünyaya gelir. Öyle ki, ondördüncü yüzyılın sonlarında onbeşinci yüzyılın başlarında yaşayan Kaygusuz Abdal adlı bir ozan, Anadolu'da, kendi kişiliği içinde bir başka Yunus olur, açar gönül kitabını okur da okur...

Yunus gibi, Kaygusuz Abdal'ın yaşantısı da çeşitli söylentilerle doludur. Bir söylentiye göre, Karamanoğulları devrinde, Alanya Beyi'nin Gaybî adında bir oğlu vardır. Ele avuca sığmayan, geçit vermez dağlarda at koşturan, cirit oynayan oğul, bir gün ava çıkar. Şu dağ senin, bu ova benim derken bir alageyiğe rastlar, peşinden yıldırım gibi at sürer. Yakalayamayacağını anlayınca, yayını gerer, okunu fırlatır.Ok hedefini bulur ama, geyik bu kez can havliyle kanını akıta akıta rüzgâr gibi koşar. Oğlan da ardından. Geyik önde, oğlan arkada, dere-tepe aşarlar. Sonunda geyik, Elmalı yakınlarındaki bir dergâh kapısında kaybolur gider. Bey oğlu Gaybî kanter içinde dergâhın kapısına dayanır. Birkaç derviş karşılayarak ne istediğini sorarlar. Gaybî olup biteni anlatır. Dervişler:

— Biz, böyle bir geyik görmedik, derler. Oğlan ısrar eder, çekişme büyür. Tam bu sırada dergâhın, nur yüzlü, yaşlı şeyhi Abdal Musa gelir, gürültünün sebebini sorar. Anlatırlar. Abdal Musa, cübbesinin önünü aralar, koltuğunun altına saplanmış oku göstererek:

— Oğul, attığın ok bu mudur? der. Bey oğlu oku görür görmez tanır.

— Evet bu... Benim okum. Onu, sapındaki gümüş halkasından tanıyorum. Böyle, der ama, kendinden de geçer. Artık bundan sonra, kimse ayıramaz Abdal Musa'dan Gaybî'yi... Adını, sarayını unutur, Abdal Musa'nın Kaygusuz Abdal adında bir dervişi, dervişlikten öte onun gerçek bir ozanı olur:

Hind'den bezirgânlar gelir yayınır,
Pişer lokmaları açlar doyunur,
Aşıkları gelir bunda soyunur
Erler gelir şahım Abdal Musa'ya...

diye ona bağlılığını dile getirir. Yunus için Taptuk Emre neyse, Kaygusuz Abdal için de Avdal Musa odur. Kırk yıl hizmetine koşar, kırk yıl ocağında pişer. Bu ocakta pişmeyenler, nasıl gelmişse kaskatı yine öyle giderler, ham ruhlular, gönül adamı, olgun adam olmayanlar da vardır. Kaygusuz Abdal, bir taşlamasında bunlar için şöyle der:

Bir kez aldım ben karıdan
Boynu da uzun borudan
Kırk abdal kanın kurudan
Kırk gün oldu kaynatırım kaynamaz.

Sekizimiz odun çeker
Dokuzumuz ateş yakar.
Kaz kaldırmış başın bakar
Kırk gün oldu kaynatırım kaynamaz.

Kaza verdik birçok akçe,
Eti kemiğinden pekçe
Ne kazan kaldı ne kepçe
Kırk gün oldu kaynatırım kaynamaz.

Kaz değilmiş be bu, azmış!
Kırk yıl kaf dağını gezmiş,
Kanadın kuyruğun düzmüş
Kırk yıl oldu kaynatırım kaynamaz.

Kaygusuz Abdal n'idelim,
Ahd ile vefa güdelim.
Kaldır postu biz gidelim,
Kırk gün oldu kaynatırım kaynamaz...

Kaygusuz'un şiirlerinde çekici bir sadelik vardır. Engelsiz akan ırmaklar gibi bir düzüye çağlar gider. Onun Abdal Musa'nın yanar ocağı, tüter bacasına kapılanmasından sonra, ne yaptığı, nerelere gittiği pek bilinmez. Bazı araştırıcılar onun, Anadolu'yu karış karış gezdiğini, sonunda Mısır'a giderek orada yerleştiğini, bir-süre sonra da, orada öldüğünü yazarlar. Bilinen şu ki, Kaygusuz Abdal, uzun süren, çilesini doldurduktan sonra, başına buyruk Anadolu'yu dolaşmış, kendisini, gerçek yolunda Anadolu'yu aydınlatan bir görevli saymıştır. Onun nerede, ne zaman öldüğü, kesin olarak bilinmemekle birlikte, şiirlerinden, Osmanlı Padişahı Sultan İkinci Murad devrini yaşadığı, onun ordusuyla Rumeli'ye gittiği, bu bölgede geziler yaptığı anlaşılmaktadır. Onun gerçek üstü, sembolik şiirlerinden birinde:

Kaplı kaplumbağalar
Kanatlanmış uçmağa
Kertenkele gerilmiş
Kırım suyun geçmeğe

Bir karınca devenin,
Tepmiş oyluğun ezmiş
Bir budunu götürmüş
Dönüp ister kaçmağa

Ergene'nin köprüsü
Susuzluktan kurumuş
Edirne minaresi
Eğilmiş su içmeğe

deyişleriyle, bu gezilerin izlerini, anılarını taşır.

Kaygusuz Abdal'ın gerçek yaşantısı, ölüm yeri ve yılı bilinemiyorsa da şiirleri ve eserleri biliniyor. Onun bir Divânı, Dolapnâme adlı bir Mesnevîsi, bir de Budalanâme adında mensur bir eseri vardır. Bütün eserleri, İstanbul Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde yazma bir ciltte toplanmıştır. Kaygusuz Abdal'ı, onbeşinci yüzyıl Anadolu'sunu aydınlatan, ana diline bağlı ozanlarımız arasında en başta saymak gerek...

Kaygusuz, devrinin açık sözlü Yunus'udur.

NE BEKLİYORSUNUZ?

Haberi yayımlanan arkadaşların bir bölümü resimlerini ve adreslerini yollamadılar. Genç Gazeteci belgelerimiz basıldı ve önümüzdeki hafta yollanmaya başlanacak. Ama önce fotoğraflarınızı bekliyoruz. Haberiniz çıktıysa resminizi gönderin.

Çevre Gazetesi

DEVRİM ALPÖGE
SAYI 18
ATİLA ALPÖGE

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

ESKİ ÇÖP GÖMME YERLERİNDEKİ EVLERE DİKKAT!..

İlgililer yıllar önce çöp gömme alanı olarak kullanılan yerlerin yerleşmeye açılmasının tehlikeli olduğunu bildirdiler. Çöp gömülen yerlerde, toprak altında tehlikeli gazlar oluşuyor. Bunlar âni patlamaya neden olduğu gibi, zehirlenme de yaratıyor. Öte yandan çöpteki mikroplar yeraltı sularına karışabiliyor ve çevrede açılacak kuyuların sularını kirletebiliyorlar.

Daha da önemlisi, kimyasal maddeler işleyen fabrikaların gömdükleri atıklarda ortaya çıkıyor. Böyle bir gömme yeri yıllar sonra terkedilip yerleşmeye açılınca, buralarda oturan insanlar büyük hastalıklara yakalanıyorlar. Bu tür bir âfet geçenlerde Amerika Birleşik Devletleri'nde Sevgi Kanalı diye adlandırılan biryerde ortaya çıktı. O mahallenin insanları yıllar önce terkedilmiş bir kimyasal çöp yerinin üstünde otudukları için sürekli zehilendiklerini çok geç farkettiler. İlgililer, şimdi bu tür yerler için sıkı önlemler tasarlıyorlar.

İSTANBUL'DA TARİHÎ AĞAÇLAR

Ebru ÇAGDAŞ

İstanbul'da birçok tarihî ağaç bulunmaktadır. Bunlardan "Büyükdere Çınarı" diye bilinen ağaç, dünyanın en büyük ve türünün en yaşlı ağaçlarından biriydi. Yakın zamanlarda üzerine bir yıldırım düşüp deyandığında yaşı 4 bin yılı geçmişti.

Topkapı Sarayı yolu üzerindeki çınarın özelliği ise, gövdesinin tam ortasından bir selvi ağacının çıkmış olmasıdır.

Kocamuştafapaşa Camii'nin bahçesinde Bizanslılarda kalma bir selvi bulunmaktadır. Yaşlı ağacın dallarını taşımasına yardımcı olmak için zincirler bağlanmış, bu yüzden de ağaca "Zincirli Selvi" denir olmuştu. Daha sonra ağaç krudu ve tarihî zincirler müzeye kaldırıldı.

İstanbul'un fethinden sonra Fatih'in hocası Akşemsettin'in diktirdiği çınar, bugün Eyüpsultan Camii'nin avlusunda hâlâ ayaktadır.

KARATAŞ BALIKÇILARI

Abidin HÜNERLİ

Adana'nın kıyı kasabası olan Karataş'ta balıkçılar dertli... Görüştüğüm balıkçılar, av kartlarının imzalanmamış olduğunu belirttiler. Bu yüzden zor durumda kalmışlar... Kaçak balıkçılık yapar duruma düşmüşler. Hatta bazı arkadaşları bu yüzden tutuklanmış bile...

Bu sıralarda bol miktarda karakulak ve lagos avlanmaktadır. Balıkçılar artık bölgede köpek balığı kalmadığını söylüyorlar. Bazı açıkgöz balıkçılar tuttukları köpek balıklarının kafasını ve kuyruğunu keserek yabancı ülkelere dışsatım yapmışlar.

TERK EDİLEN FİDANLAR

Ayşe KÜÇÜKER

Ankara Belediyesi iyi bir şehircilik anlayışına sahip, ağaçlandırma çabaları yaygın. Ayrıca kente güzel parklar da yapıldı.

Bundan bir süre önce de çeşitli semtlere fidanlar dikildi. Ancak bu fidanların birkaç kez sulandıktan sonra unutulduğu göze çarpıyor. Pekçoğu kurumuş durumda. Ayakta kalabilenler de halkın yardımıyla yaşıyor. Gözlemciler bu fidanların yakında kuruyup gideceğinden korkuyorlar ve "bunca emklere yazık olacak" diyorlar.

● DİCLE IRMAĞI'NDA KOKULAR

Nuray KALE

Diyarbakır'da kentin 9 kilometre dışında, lojmanlarda oturan halk kokulardan yakınıyor. Çünkü burada Dicle ırmağına çöp dökülüyor, ayrıca kanalizasyon da boşaltılıyor. Irmak gerçi bunların büyük kısmını alıp götürüyor. Ancak çöplerin önemli bölümü kıyıda kalıyor ve birikiyor. Bunların çürümesi büyük koku yapıyor. Hemen yakında piknik yerleri ve güzel bostanlar var. Ne yazık ki, halk kokular yüzünden bu güzel dinlenme alanından yararlanamıyor.

ANTAKYA'DA TEMİZLİK KAMPANYASI

Orhan TÜLEYLİOĞLU

Antakya Belediyesi bir temizlik kampanyası başlattı. Verilen bilgiye göre, evlerle işyerlerinin duvarları temizlenecek, bina cepheleri boyanacak, ev ve işyerlerinin önü sürekli temiz tutulacak. Muhtarlardan, belediyenin bu isteklerini mahalle halkına duyurmaları istendi. Halkın da destek ve katılmasıyla Antakya'nın kısa zamanda güzel bir görnüm kazanması beklenmektedir.

MIRNAV

Yazan ve Çizen: Sinan Gürdağcık

HAFTADAN HAFTAYA

ZİNCİRLEME

Çöp dökme yerlerinin zamanla nasıl sorun yarattığını, yukarıda okudunuz mu?

Bugün, içimizden biri, bir şeyler yapıyor. Yıllar sonra o şeyin etkisini başkaları, belki de başka bir yerde yaşıyorlar. Örneğin kuyularından çekmekte oldukları su mikroplu çıkmaya başlıyor, çünkü çok uzaklardaki bir çöp yeri yeraltı sularıyla orayı da etkilemiş oluyor. Çevre olaylarının en büyük özelliği bu, işte! Bir şey çevrede, başka bir zamana, başka bir yere yansıyor, atlıyor. Zincirleme etki yaratıyor.

Zincirleme etki nedeniyle insanların çevreye yaptıkları her şeyde çok dikkatli olması gerekiyor. Bu bakımdan da iyi bir "çevreci" yaptığı şeyin zincirleme etkileri ne olabilir diye düşünür, yaptığını öyle yapar ve önlemlerini de alır. Böyle yapınca da yanlışlıklar azalmış olur.

Yazımızı bitirirken, kendi yanlışlarımızdan söz edelim. Baskı yanlışlarından. İki sayı önce bazı Genç Gazeteciler'in adlarında yanlışlık oldu. PINAR BOYACI ile ÖZER YÜKSEL'in haberleri birbirine karıştı. "İzmir Körfezi Dertli" haberi ise GÖKHAN ÖĞÜT'e ait idi. Antalya'daki tanker kalıntısından söz eden haberi de ŞEVKİ ŞEKER yazmıştı. Arkadaşlarımızdan özür dileriz.

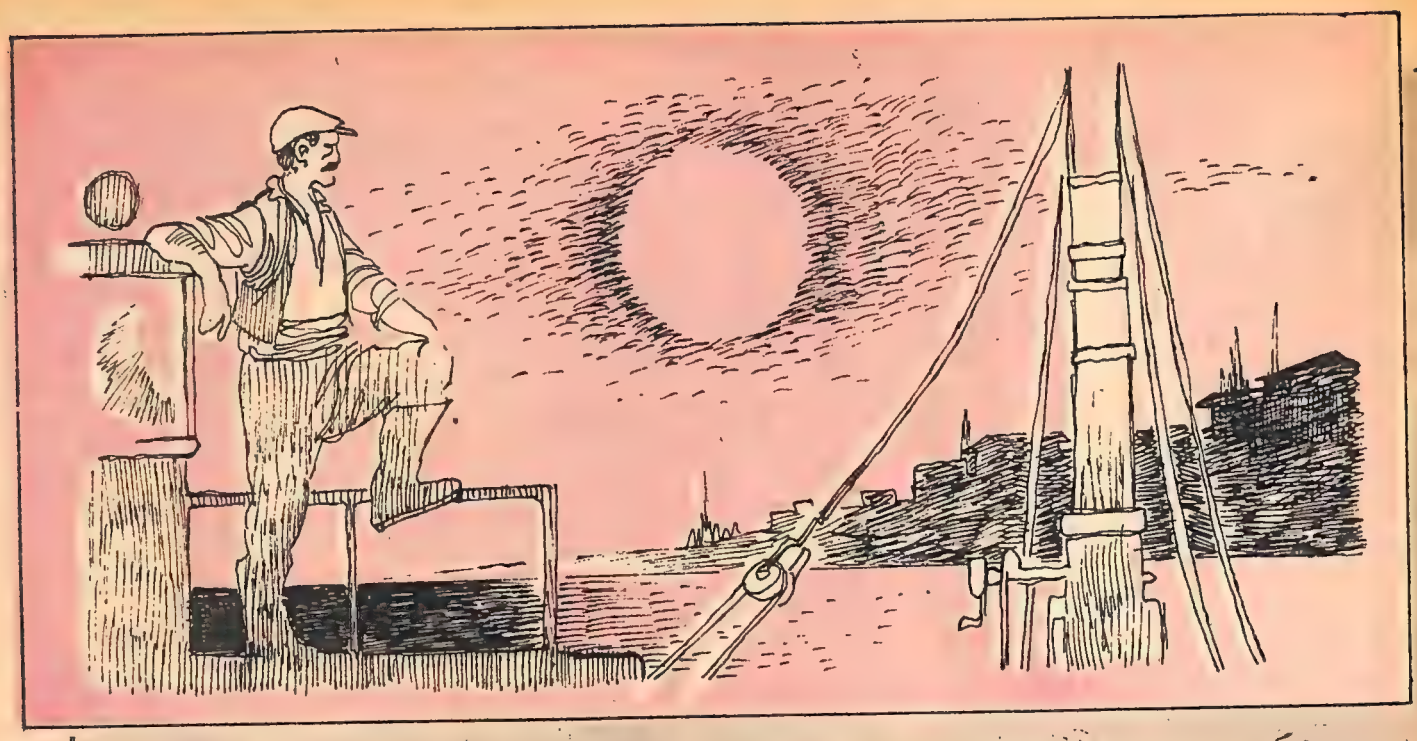

İRFAN REİS'İN TEKNESİ

RUHAN ERTOP

TATİLİMİ İnebolu'da geçirdim. Akşamüstüleri kıyıdaki gazinoların birinde oturur balıkçı Osman da hep yanımızdaki bir masada nargilesini fokurdatırdı. Bu yaşlı denizcinin anlattıklarını hepimiz ilgiyle dinlerdir. Bir akşamüstü kıyıya yaklaşan bir mavnanın canlı, çekici renklerine kaptırmıştım kendimi.

— Ne kadar güzel boyamışlar, dedim. Ne güzel nakışlar yapmışlar!

Osman nargilesinden uzun bir nefes çekti:

— Siz rengin, nakışın güzelliğini İrfan Reis'in teknesinde göreceksiniz, dedi.

— Kim bu İrfan Reis, diye sordu ağabeyim.

Gözünü denizden ayırmayan balıkçı İrfan. Osman dalgın dalgın,

— Çok eski bir olay bu, dedi.

Gözünü denizden ayırmayan balıkçı Osman dalgın dalgın,

— Çok eski bir olay bu, dedi. Ne İrfan Reis kaldı, na güzelim teknesi artık.

Güneş batmak üzereydi. Gazinoların ışıkları da daha yanmamıştı. Süleyman'ın sesi derinliklerden gelir gibiydi:

— Ben sizin yaşlarınızdayım. İrfan Reis çakı gibi bir delikanlıydı. Bu kıyılarda mavnayla yük taşırdı. Çarşıdan geçerken İrfan Reis'e bakan bir daha bakardı. Öylesine yakışıklıydı. Kıyıda da teknesine bakan gözünü alamazdı. Üstüne titrerdi bu pırıl pırıl teknenin. İrfan Reis'in bir anacığı vardı: Fatişko! Ama İrfan Reis, evinde hiç yetmez, gecelerini de mavnasında geçirirdi. Sefere çıkmadığı zaman bu tekneden başka bir şeyle uğraşmazdı. Siler, temizler, boyar, süslerdi. Bana denizi sevdiren o tekne oldu. İrfan Reis'in yanında çalışmayı aklıma koymuştum. Ama o,

— Biraz daha büyü hele, demişti.

Kıyıdayken teknenin temizliğine yardım ediyordum. Çarşıdan alışverişi de ben yaparım. Onun yolculuktan dönmesini dört gözle beklerdim. Mavnasının cıvıl cıvıl renkleri ta uzaklardan belli olurdu. Kıyıya yaklaşınca içine atlardım İrfan Reis Fatişko'ya benimle bazen bir paket, bazen bir çıkın yollardı. Para gönderirdi. Demir atar atmaz kendisi gene teknesiyle uğraşmaya başlardı.

Bir yaz sonuydu. İrfan Reis'in seferleri o sıralarda sıklaşmıştı. Kıyıya hep akşamüstüleri yaklaşıyordu. Yükünü geceleri boşaltıyormuş. Gün doğmadan denize yeniden açılıyormuş. Birkaç gün ortalarda görünmüyor, sonra gene bir akşamüstü gelip

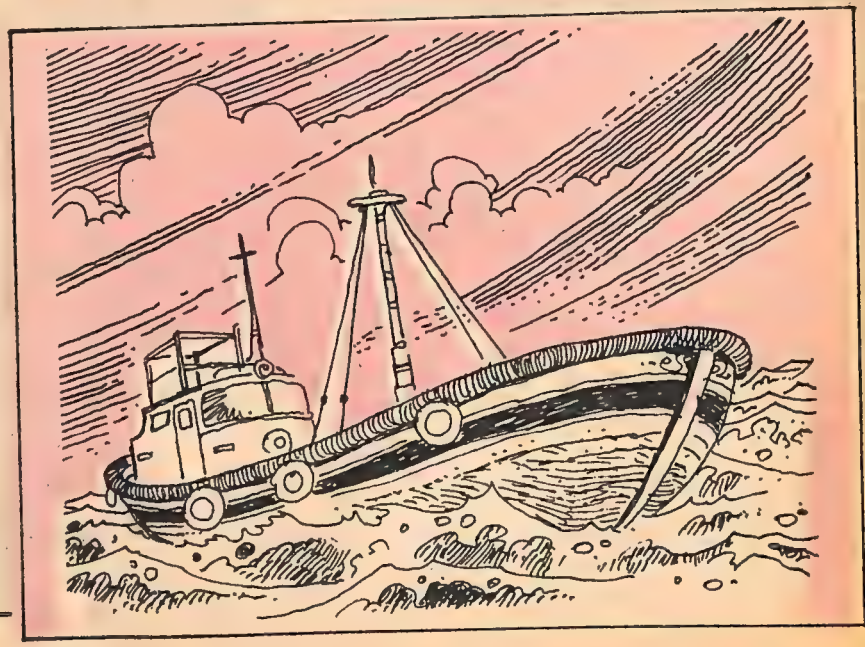

Resimler: İsmail Gülgeç

kıyıdan biraz açığa demirliyordu. Fatişko'ya artık hiçbir şey göndermiyor diye üzülüyordum. Evine uğradığım zaman da yaşlı kadının birşeyler biliyormuş gibi gülümsediğini görüyordum.

Kasabada İrfan Reis için söylentiler çıkmaya başlamıştı. Onu nedense hiç sevmeyen Yemenici Hüsnü,

— Vardır bu işin içinde bir bityeniği. Heral kaçakçılığa başladı sizin İrfan Reisiniz, diyordu.

Neyi kaçıracak, kime mal satacaktı? Kimsede para pul yoktu. Yunan'ın İzmir'e çıktığını duymuştuk. İstanbul'a düşman girmiş diyorlardı. Dükkânlara mal gelmiyordu. Zaten herkesin eli dardaydı. Kim mal alacıktı sanki. Olup bitenlere aldırmayan tek kişi Yemenici Hüsnü'ydü.

— İzmir nere, İnebolu nere? Bize düşmanın ne zararı olacak diyordu. Padişahımızın nefesi bile yeter onları susturmaya, diyordu. Üstüne varıp yılanı ürkütmemeli büsbütün, diyordu. Sonra sözü döndürüp dolaştırıp İrfan Reis'e getiriyordu.

— Şu herifin ne taşıdığını, ne alıp sattığını bir öğrenebilsem, diye ekliyordu.

Bir akşamüstü kumsalda oynuyordum. Denize çalkantılıydı. İrfan Reis'in teknesini uzaktan seçtim. İskeleye koşup beklemeye başladım. Teknenin yükü çok ağır olmalıydı, güçlükle ilerliyordu. Kıyıdaki balıkçı kahvesinden de görüp iskeleye birikenler olmuştu. Mavna dalgalarla boğuşa boğuşa yaklaşmaktaydı. İskeleye yaklaşmasına pek az kalmıştı. Birden bir durum yükseldi tekneden. Yanıbaşında duran Yemenici Hüsnü,

— Almış yükünü gene, diye söylendi. Motor zorlamaya dayanamadı, tutuştu işte. Yaklaşıp malını kurtarmak ister şimdi, dedi.

Dumanlar çoğalmış, yer yer alevler de görülmeye başlamıştı. İrfan Reis yangını söndürmeye hiç çalışmadı. Kıyıda ise arkadaşları hazırlık yapmaya başladılar. Kovalar, halatlar getirildi. Mavna iskeleye yanaşır yanaşmaz içine atlayacaklar, yangını söndüreceklerdi. Tekne batacak olursa içindeki eşyayı kurtaracaklardı. Yemenici Hüsnü gevrek gevrek gülüyor,

— Haniya paraya pula değer vermezdi sizin İrfan Reiziniz! Mal canın yongasıdır, bakın nasıl telâşa düştü, size de telâş ettiriyor diyordu.

O sırada akıl almaz birşey oldu. İrfan Reis'in teknesi küçük bir çark yaparak geri döndü. Alevler daha da artmıştı. İrfan Reis kıyıya yanaşıp

kendini kendini kurtaracağına hızla açığa doğru gidiyordu. Arkadaşları bağırmaya başladılar. O dönüp şöyle bir baktı, sonra alevlerin, dumanların kapladığı mavnanın içinde kayboldu. Denizin üstünde daha hızlı kaymaya başlayan bu ateş parçası iskeleden iyice uzaklaştığı sırada mavnadan bir alev fışkırdı ve kulakları sağır edecek bir patlama duyuldu. Bunu başka patlamalar izledi. Arkamızdaki kahvenin bütün camları gürültüden parçalanmıştı. Teknenin üzerinde tahtalar, demirler uçuşuyordu. Ortalığı kaplayan kapkara duman dağıldığında denizin üzerinde birkaç tahta parçasından başka bir şey kalmamıştı.

Patlamanın açıkta olması kasabayı kurtarmıştı.

O akşam camları kırık kahveye kara kalpaklı birkaç atlı gelip İrfan Reis'i sordular. Teknesinin yanarak patladığını, kendisinin sulara gömüldüğünü öğrenince,

— Gecikmesinden anlamalıydık. Vatanı için şehit oldu yiğit İrfan Reis, dediler.

İrfan Reis'in Kurtuluş Savaşçılarına cephane taşıdığını onlardan öğrendik.

Birden gazinonun bütün ışıkları yandı. Balıkçı Osman'ın anlattıkları bitmişti. Nargilesini masanın üstüne bıraktı. Gülümsemeye çalışarak,

— Haydi, çayları söyleyin dedi.

fkm ~ TEST

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ

- Eğer 4. ya da 5. sınıfta iseniz,
- Okul derslerini testle güçlendirmek ve
- **Kolej Sınavlarına Katılmak** istiyorsanız

ÖNCE *ÜCRETSİZ* ÖRNEK KİTABIMIZI İSTEYİN, SONRA DA ABONENİZİ YAPTIRIN.

Adresimiz: Halaskârgazi Cad. No: 272/3 ŞİŞLİ

Tel: 46 81 10
46 81 12

GÜLMECE SAYFASI

SİNEK

Lüks bir lokantada müşterinin biri garsona çıkıştı:

— Hey garson! Çorbamda bir sinek yüzüyor.

Garson şaşkınlıkla:

— Vay canına dedi, bu sinek, biraz önce yandaki bayanın dondurmasında kayak yapıyordu, şimdi gelmiş burada yüzme öğreniyor.

SEFER TABAKOĞLU

GÖRÜŞ

Adamın biri bakkala girip seslenir.

— "Usta, bana bir şişe şarap versene,"

— "Beyaz mı olsun kırmızı mı olsun"

— "Fark etmez nasıl olursa olsun. Bir köre satın alıyorum.

MUSTAFA GÖRGÜLÜ

GEÇ YİĞİDİM GEÇ

Nasrettin Hoca bir gün mezarlıkta dolaşıyormuş. Karşısına bir köpek çıkmış. Köpek, Hoca'yı görünce dişlerini göstererek hırlamış. Korkan, Nasrettin Hoca, köpeğe:

— Geç yiğidim, geç demiş.

BİKEM

TOKAT

Temel, yolda rastladığı Yahudiye sorgusuz, sualsız bir tokat attı. Yahudi şaşkınlıkla.

— Ne oldu be kuzum ben ne yaptım sana.

— Ula daha ne olsun siz İsa peygamberi öldürmüşsnüz.

— Önemi yok kuzum bu iş olalı iki bin yıl oldu.

— Ula ben daha yeni duydum, nasıl önemi olmasın

İBRAHİM SARI

ZAMAN ÖLDÜRÜYORMUŞ

Adamın biri elinde tabanca ateş ediyormuş! Yanına yaklaşan birisi.

Arkadaş n'apıyorsun? diye sormuş.

Adam:

Hiç! demiş, zaman öldürüyorum demiş.

NEFİSE ÇAM

KİMSE GİTMİYOR

Öğretmen gramer dersi veriyordu, "Ben gitmiyorum, sen gitmiyorsun, o gitmiyor" Evet Temel tekrar et bakalım.

— Kimse gitmiyor efendim.

BEKİR BÜYÜK AĞAÇÇI

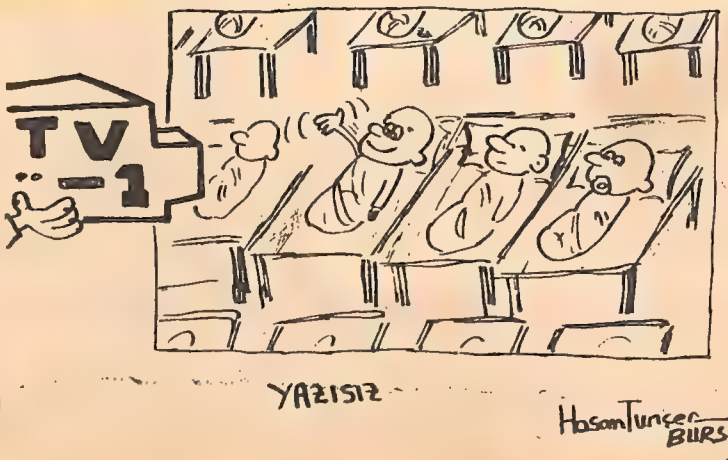

PEMBE TAVŞAN

KABUS

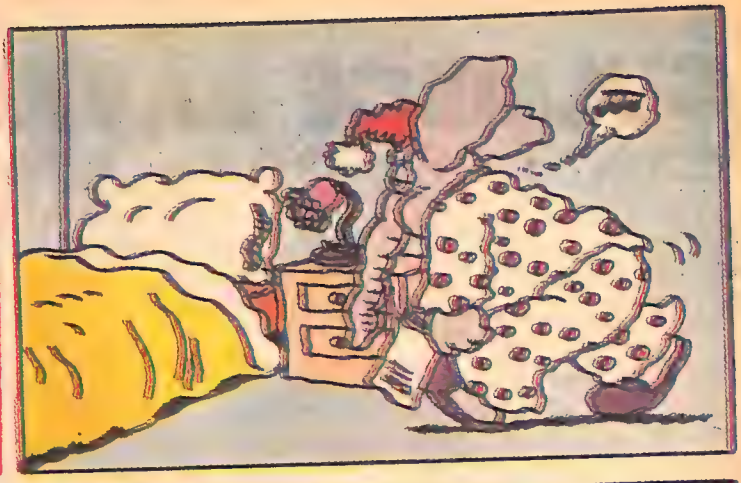

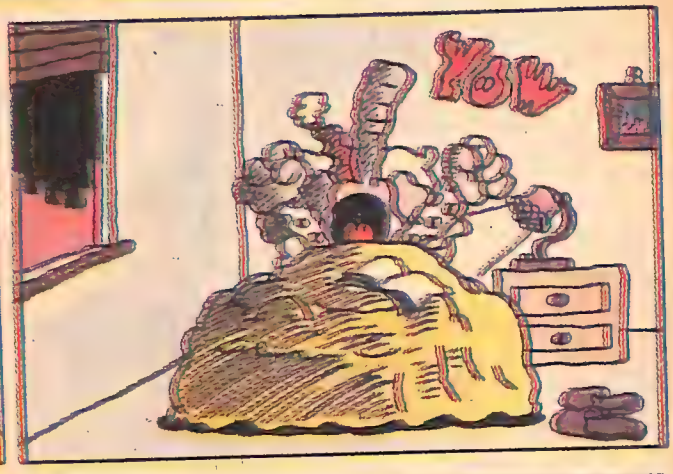

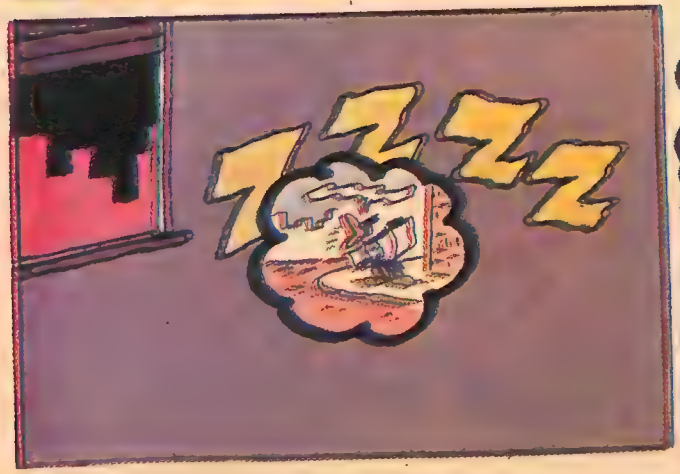

GAZETENİN YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜNÜN KENDİNİ DENİZE ATARAK CANINA KIYDIĞINI YAZIYOR...
... GAZETE SAHİBİNİN DE ÜZÜNTÜDEN YATAĞA DÜŞTÜĞÜ VE BASIMEVİNİ SATTIĞINI YAZIYOR!
PEMBE TAVŞAN İLE TAŞKAFA ADLI MUHABİRLERİN DE TÜM İŞ ÖNERİLERİNİ GERİ ÇEVİRDİKLERİNİ, VE DİLENDİKLERİNİ YAZIYOR...
APTALLAR NOLA CAK!!
YAŞAM NE KADAR ACI!
HERŞEY BOMBOŞ!
PTOKEY!
TANIMADIĞIMIZ BİRİNİN SATIN ALDIĞI GAZETEDE ÇALIŞAMAZDIK...
EVET AMA DAHA NE KADAR BÖYLE YAŞAMAYI SÜRDÜREBİLİRİZ?
HAKLISIN
PTAOEY!
VAZGEÇMEDEN HEMEN ÖNERİLERİNİ KABUL ETMELİYİZ...
IL GIORNALACCIO
HER HALDE PATRON AÇLIKTAN ÖLMEMİZİ BEKLEMİYOR BİZDEN.
2

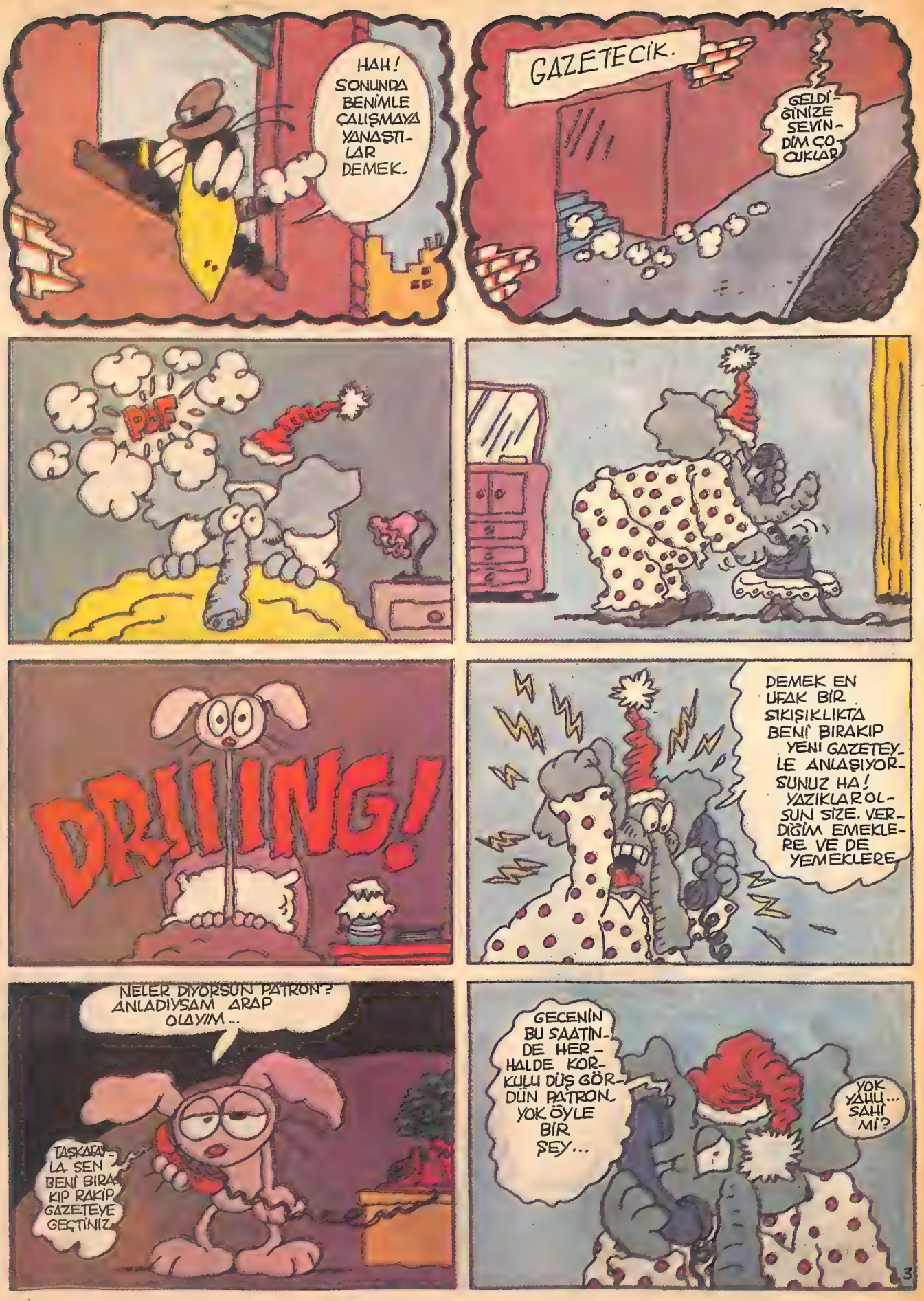
HAH! SONUNDA BENİMLE ÇALIŞMAYA YANAŞTILAR DEMEK.
GAZETECİK.
GELDİĞİNİZE SEVİNDİM ÇOCUKLAR
PUF
DRIIING!
DEMEK EN UFAK BİR SIKIŞIKLIKTA BENİ BIRAKIP YENİ GAZETEYLE ANLAŞIYORSUNUZ HA! YAZIKLAR OLSUN SİZE. VERDİĞİM EMEKLERE VE DE YEMEKLERE
NELER DİYORSUN PATRON? ANLADIYSAM ARAP OLAYIM...
TAŞKAFALA SEN BENİ BIRAKIP RAKİP GAZETEYE GEÇTİNİZ
GECENİN BU SAATİNDE HERHALDE KORKULU DÜŞ GÖRDÜN PATRON. YOK ÖYLE BİR ŞEY...
YOK YAHU... SAHİ Mİ?

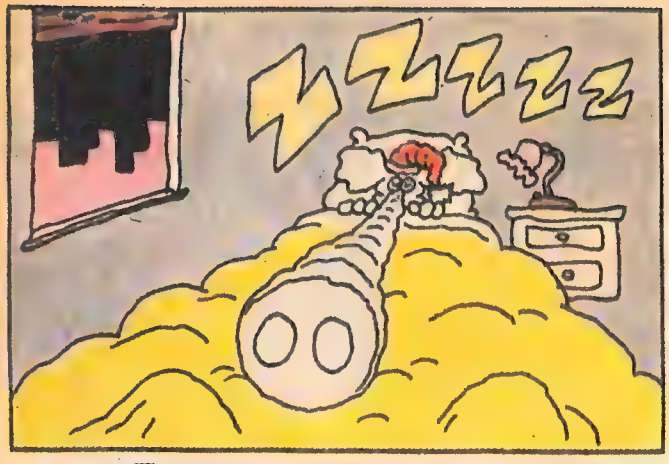

DUR BİRAZ! ONA BUNU YAPMAYA HAKKIMIZ YOK...
EVET, PATRONU BU GÜÇ DURUMDA BIRAKAMAYIZ...

GAZETE SATILDIYSA, BİZ HENÜZ SATILMADIK!..
ASLA DA SATILMAYACAĞIZ!..

HERŞEY BOMBOŞ!
YAŞAM NE KADAR ACI!

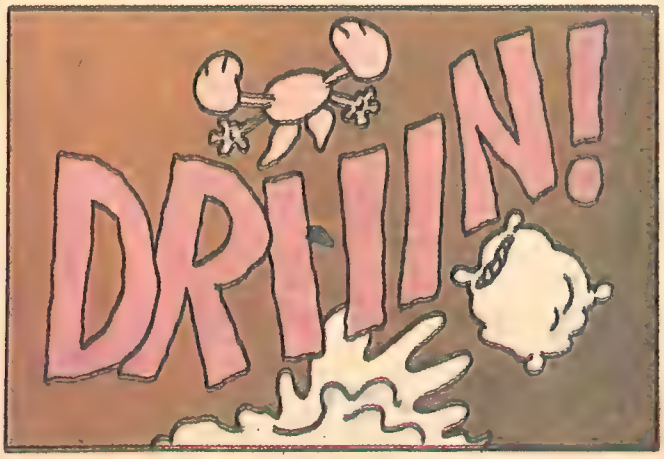
DRIIN!

AFERİN! ŞİMDİ GÖZÜME GİRDİNİZ. YAPTIĞINIZI BEĞENDİM. HER ZAMAN BÖYLE DAVRANMANIZI BEKLERİM...

NE BİÇİM İŞ BU? KORKULU DÜŞLERİ PATRONUM GÖRÜYOR, UYKUSUZLUĞUNU BEN ÇEKİYORUM. GEL DE KIZMA...
SON

BİLMECE BULMACA

Yukarıdaki dört kare içinde bulunan şekillerden yalnızca üç tanesi tüm karelerde de yer almaktadır. Bu şekilleri bulabilir misiniz?

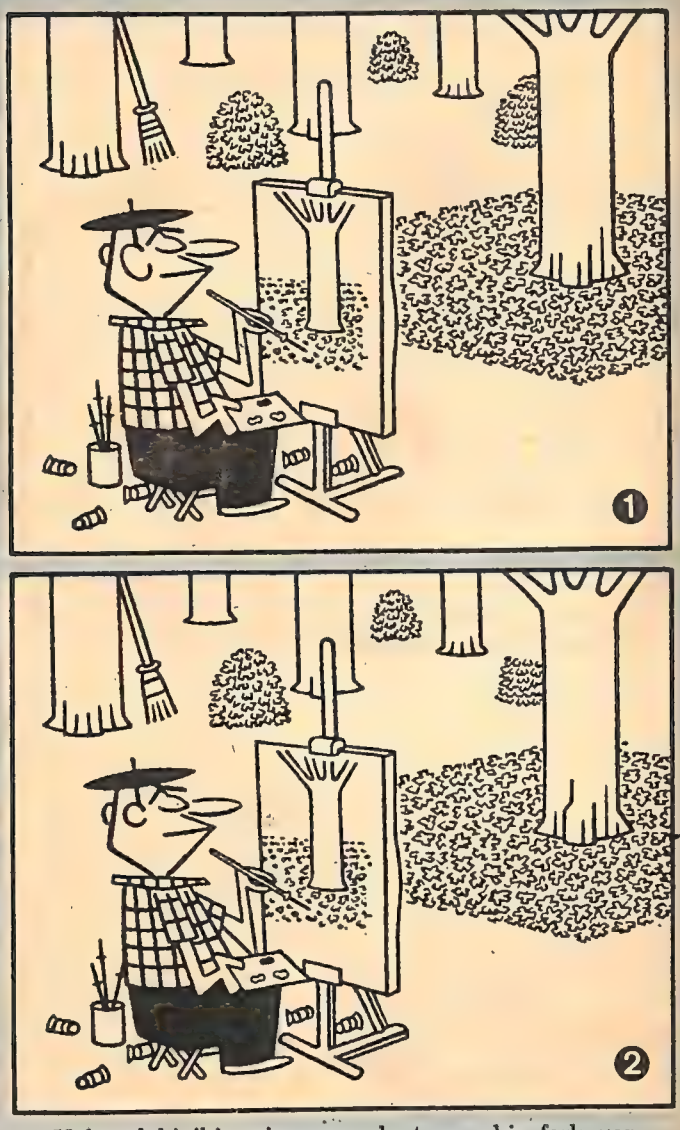

Yukarıdaki iki resim arasında tam sekiz fark var. Acaba onları bulabilir misiniz?

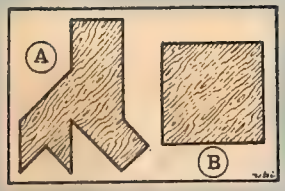

Yukarıda bulunan A ve B şekilleri yüzey ölçüleri bakımından birbirlerine eşittir. Ancak A şeklini B şekline dönüştürebilmek 3 parçaya bölmek yeterlidir. Bunu nasıl yaparsınız?

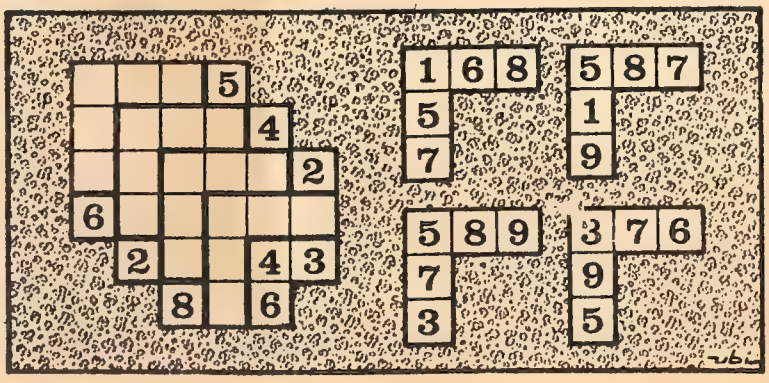

Yanda görülen kutular içindeki rakamları, sol taraftaki kareler içine öylesine yerleştirin ki, her bir yatay sıra ile düşey sütundaki rakamların toplamı aynı olsun.

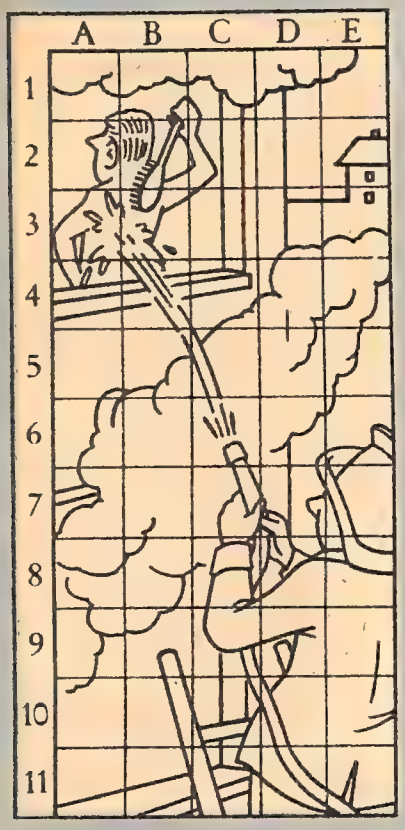

Yukarıdaki resmin içinde üç kare birbirinin eşi. Acaba onu bulabilir misiniz?

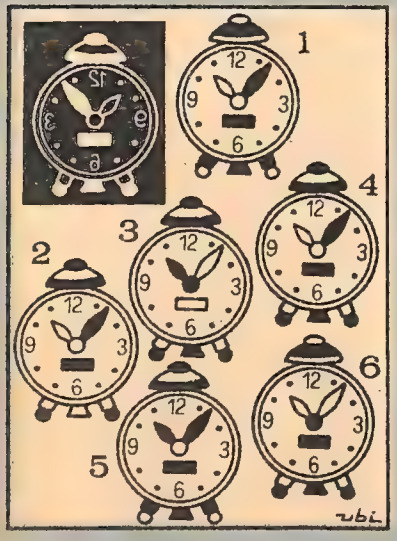

Yukarıdaki saatlerden biri, sol üst köşedeki saatin eşi. Acaba onu bulabilir misiniz?

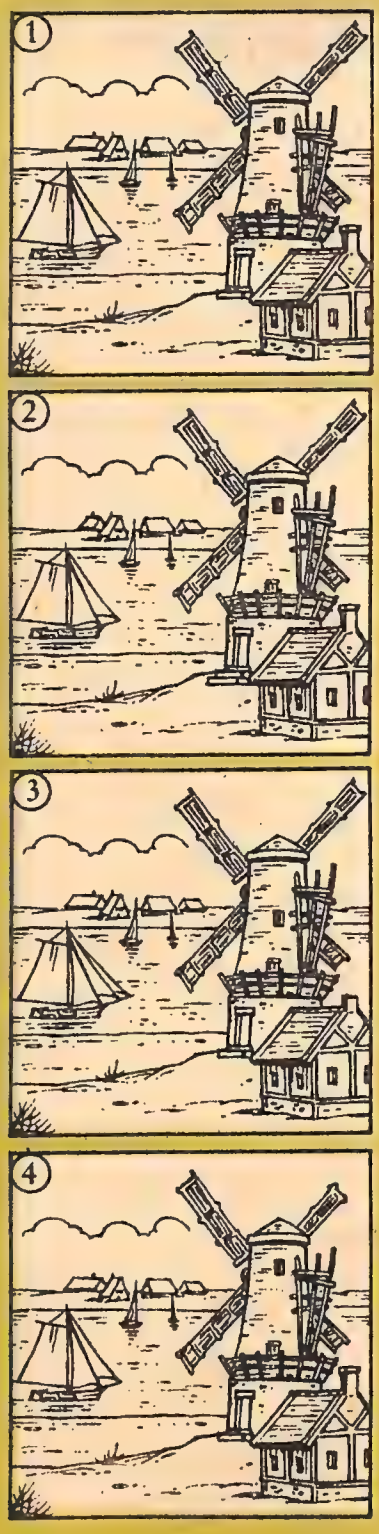

Yukarıdaki dört resimin arasında çeşitli farklılıklar var. Acaba onları bulabilir misiniz?

Yanıtlar gelecek sayıda

SOLDAN SAĞA: (1) – Doğu Anadolu'da bir akarsu - Bulunmayan, mevcut olmayan (2) – Ayakkabı, bavul gibi eşyaları yapmakta kullanılan, büyükbaş hayvanların işlenmiş derisine verilen ad (3) – İsim - Kalın biçilmiş uzun tahta. (4) – Bir bağlaç - Madeni ya da tahta gibi şeyleri yontmak, düzeltmek için kullanılan, sert çelik araç. (5) – Bir sayı - Tarihte bir devlet. (6) – Gümüş parlaklığında, demir sertliğinde, kolay işlenir bir element - (TERSİ) En kısa zaman süresi. (7) – Elek yardımıyla ayıklamak. (8) – Üç almayı amaçlayan gizli düşmanlık - Bir köpek cinsi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) – Etrafı suyla çevrili kara parçası - Bir hayvan adı. (2) – İzmir'in bir ilçesi. (3) – Beyaz - Bir mantarla bir suyosununun ortak yaşamasıyla ortaya çıkan bitkilerin genel adı. (4) – Aydın 'ın bir ilçesi - Bir emir. (5) – Şart eki - Bir el işini ya da mekanik bir işi gerçekleştirmek için özel olarak yapılmış nesne. (6) – Ceket altına giyilen kolsuz ve kısa giysi. - (TERSİ) Beyaz. (7) – Sık sık olan, olagelen. (8) – Küçük bez torba - Zarkanatlılardan, bal yapan bir böcek.

YANITLAR

KARE BULMACA:
Soldan sağa: (1) Ulak - Sat. (2) Karaca. (3) Un - Sarık. (4) Ak - Kama. (5) Edat - Ya. (6) Lisan - Ke. (7) Ödemiş. (8) Ket - Lena

Yukarıdan Aşağıya: (1) Ulu - Elâk. (2) Nadide. (3) Ak - Kaset. (4) Kas - Tam. (5) Rak - Nil. (6) Saray - Şe. (7) Acımak. (8) Taka - Ela

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerini, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

İLKBAHAR
Bak geldi ilkbahar
Arıların balı var
Her yerde bir sevinç var
İşte geldi, ilk bahar

Kırlarda kuzular
Ağaçlarda kuşlar
Kırlarda çiçekler var
İşte geldi ilkbahar.

KEDİM
Benim bir kedim var,
Adı boncuk,
Yaramaz mı yaramaz!
Yerinde duramaz.
Önüne cevizi atınca
Nasıl oynuyor bilseniz
Miyav, miyav diyor!
Yemeğini istiyor.

SEVÂL ÖZTÜRK

BİNDİ DİLE
Yakında bindi dile,
Çerkezlerin Ülviye.
O başladı okula,
Gecikerek gelmeye.

Niçin geç kaldın diye,
Öğretmen sorar ona.
Der, yayın bitinceye
Akşam baktım televizyona.

Her derste uyuklar,
Sırasında mırıklar,
Belli bu işte onun,
Velisinin suçu var.

VEDAT SARIKOVANLIK

İSTANBUL
Padişahların tek isteği,
İstanbul'u almak imiş.
Ama güzel İstanbul,
Surlarla çevriliymiş.
Bizans İmparatoru Konstantin,
Yüksek surlar yaptırmış.
Birçok padişahlar da,
Surları aşamamış.
Yüksek, kalın duvarlar,
Fatih'e dayanamamış.
İstanbul'u alan,
Ulubatlı Hasan'mış.
İstanbul'un alınışı,
6 ekime rastladı.
Her yıl 6 ekim günü
Kutlarız bu bayramı.

MELTEM BASLO

Resim: **BURCU ŞENYAPILI**

DÜNYA ÇOCUKLARI
Çocuklar ölüyor açlıktan,
Doğanların çoğu perişan.
Çocuklarımız hayatı görmeden
Göçüyorlar bu dünyadan

Bundan başka bir de
Çocukların eğitimi var
Dünyada her yerde
Eğitilmeli çocuklar.

Çocuk oyun ister
Çocuk oynayacak yer ister
Büyük yerlerde, şehirlerde
Apartmandan başka yok yer.

Açılmalı, bahçeler, parklar
Oynamalı çocuklar.
Büyük kentlerde, illerde
Yalnız olmamalı apartmanlar.

Daha başka pek çok
Çocukların derdi var
İşte ey insanlar,
Uğraşılacak şey bunlar!

YALMAN ONARAN

VATAN
Bu toprağa can veren,
Sevgisiyle bu toprağı sulayan
Yine "vatan" sözüdür.
Bulutların yazdığı,
Kuşların söylediği,
Yine vatan sözüdür.
Gençlerin uğrunda can verdiği
Şairlerin şiir,
Yazarların yazılar yazdığı,
Yine vatan sözüdür.

NURGÜN KESAL

BALIKLAR
Tavadaki balıklar,
Teyzem beni gıdıklar,
Gıdıklama teyzeceğim,
Tütün ektim ovaya.

HİNDİ
Hindi hindi,
Şıp şıp benim alnıma,
Ufacık taşlar,
Elsiz ayaksız kuyu kazar.

SERDAR ÖNER

OKUL
Okul bizim bilgi yuvamız
Ne öğrendikse okuldan öğrendik
Öğretmenimiz korur bizi annemiz gibi
Dinleriz sözünü babamız gibi
★ ★ ★
Birinci sınıfa başladık A, B, C'ye
Sonra geldik beşinci sınıfa
Sosyal Bilgiler, Fen Bilgisi
Öğreniriz biz okulda
★ ★ ★
Okumak yazmak ne güzel şey
Okumalıyız, yazmalıyız yaşantımızda
sonra benzeriz meyvesiz ağaca.

TURAN KILVAN

OKULUM
Her sabah sevinçle uyanırım,
Düşlerimde güzel okulum.
Bahçesinde koşar oynarız,
Zil çaldımı sınıftayız.
Öğretmenimi, derslerimi severim.
Önce dersimi yapar, sonra oynarım.
Her sabah sevinçle uyanırım,
Düşlerimde güzel okulum.

BARBAROS ŞENUSLU

YURDUM
Yurdumun bütün kırları
Baharda yeşerir güzelim baharda
Bütün ağaçları, önce bademler
Baharda çiçek açar,güzelim baharda...

Yurdumun bütün tarlaları,
Bereketli, verili tarlaları,
Yaz ortası altın sarısıdır.
Sallanır, sevinçle, aşkla,
Sıcak rüzgârında yazın,
Bir o yana, bir bu yana...

Yurdumun bütün dağları,
Dumanlıdır başları,
Karlıdır,
Yiğitçe nöbet tutar...
Ben dağlarımı bunun için severim.

E. HAKAN TÜRECİ

EVİM
Annem, babam, kardeşim,
Ne güzeldir benim evim,
Bahçesinde ağaçlar var
Çiçekler koku saçarlar.

Bazen gelir dedim, ninem,
Mutludur hep benim evim.
Ne zaman bir sorun olsa.
Çözeriz biz nasıl olsa.
Evimin şenliği başka.
Kokusu, havası başka.

DİDEM RANA TÜRKKAN

OLMASA
Ev olmasa ne yaparız?
Üşütür, hastalanırız,
Para olmasa ne yaparız?
Aç, susuz kalırız,
Okul olmasa ne yaparız?
Kör, kulaksız kalırız,
Güneş olmasa ne yaparız?
Donup, çaresiz kalırız.

İMGE ÖNER

KARDEŞ
Beraber kalkıyor
Beraber yiyor
Beraber oturuyor
Beraber yatıyoruz

Birlikte oynuyoruz
Birlikte yemek yiyoruz
Birlikte koşuyoruz
Birlikte okula gidiyoruz.

YUSUF - NEVŞEHİR

MEKTUP ARKADAŞI

ESEN KALIN: Yaşım 13. Televizyon seyretmeyi, okumayı ve futbol oynamayı çok severim. Galatasaray takımını tutarım. Ayrıca çeşitli koleksiyonlar yapıyorum. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Sağkaya (Kırmıt) Nahiyesi. Ceyhan - Adana.

ORHAN KAYA: Yaşım 14. Televizyon izlemeyi, radyo, teyp dinlemeyi, kitap okumayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Yeşilyurt Mah. 642 Sok. - 9 No: 18 Adana.

BAŞAK KÖKER: Yaşım 10. İlkokul 4'üncü sınıftayım. Boş zamanlarımda pul, kart ve peçete koleksiyonu yaparım. Kitap okumayı çok severim. Beğenilerimiz ortak olan okurlarla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Mah. 46. Sok. No: 38-3 Ankara.

SELÇUK ARCA: Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Pul, para, kartpostal koleksiyonlarım var. Çeşitli yörelerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yalıboya Cad. Sevinç Apt. Daire. 10 Beylerbeyi - İstanbul.

BİROL TÜRK: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfta okumaktayım. Özel meraklarım pul ve davetiye (betik) biriktirmek. Boş zamanlarımda bisiklete biner ya da sinemaya giderim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bakkal Nizam Koçhan Eliyle Maçka - Trabzon.

ALİ DÖŞ: Resim yapmayı, müzik dinlemeyi çok severim. Bu tür merakları olan dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Stüdyo Moda Sümer Mah. 64 Sok. No: 112 Zeytinburnu - İstanbul.

SERGUN OKUR: 12 yaşındayım. Müzik dinlemeyi çok severim. Pul koleksiyonum var. En sevdiğim spor yüzmektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Abdullah Parla Sok. Cemal Yorgozlu Apt. No: 1. Kat. 1. Lefkoşa - Kıbrıs.

LATİFE CİVELEKOĞLU: 14 yaşındayım. Müzik dinlemeyi ve gezmeyi çok severim. Kartpostal koleksiyonum var. Ayrıca şiir sanatıyla da yakından ilgilenirim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Zooteknik Araştırma Enstitüsü. Lalahan - Ankara.

YILMAZ ERTÖRER: 15 yaşındayım. Yaşıtlarımla İngilizce ya da Türkçe yazışmak istiyorum. Özel meraklarım arasında pul koleksiyonculuğu var. Adres: Reşit Galip Cad. Ünye Sok. No: 6-9 Gaziosmanpaşa - Ankara.

HÜSEYİN AKYÜZ: 11 yaşındayım. Orta 1. Sınıf öğrencisiyim. Bisiklete binmeyi, müzik dinlemeyi, yüzmeyi ve dergi okumayı çok severim. Adres: İnönü Mah. Kostak Sok. No: 13-A Burdur.

ŞAHİN TAŞ: Lise öğrencisiyim. Yaşım 15. Özel meraklarım: Öykü yazmak, spor yapmak, sinema ve tiyatroya gitmektir. Dergi okuru olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Türkmenler Mah. Ağaçlı Geçit. No: 15 Gaziantep.

SAYIN ANTRENÖRLER,
Sporcular ve Gençler! SİZİN İÇİN...

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
GÜNEŞTEN GELEN GÜÇ

AMERİKA, İNGİLTERE, ALMANYA VE İTALYA' DAN sonra şimdi de Türkiye de!
Şimdi bütün dünyada sporcular CORNFLAKES yiyor!

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
YÜKSEK BESİN VE VİTAMİN DEĞERİ SAYESİNDE
* VÜCUT GELİŞMESİNE
* BOY UZAMASINA
* REFLEKS GÜÇLENMESİNE
YARDIMCIDIR!

1.000.000 Şimdi CORNFLAKES yiyin, Lira kazanın!

Ayrıca **15551** adet Saks külotlu çorap
1551 adet saçlı uyuyan bebek
551 adet Lale yatak çarşafı ve yastık kılıfı
551 adet meşin futbol topu

CORN FLAKES (MISIR GEVREĞİ), SOĞUK SÜT, TOZ ŞEKER KAHVALTINIZ 3 saniyede HAZIR.

UFAKLIK

ERCAN AKYOL

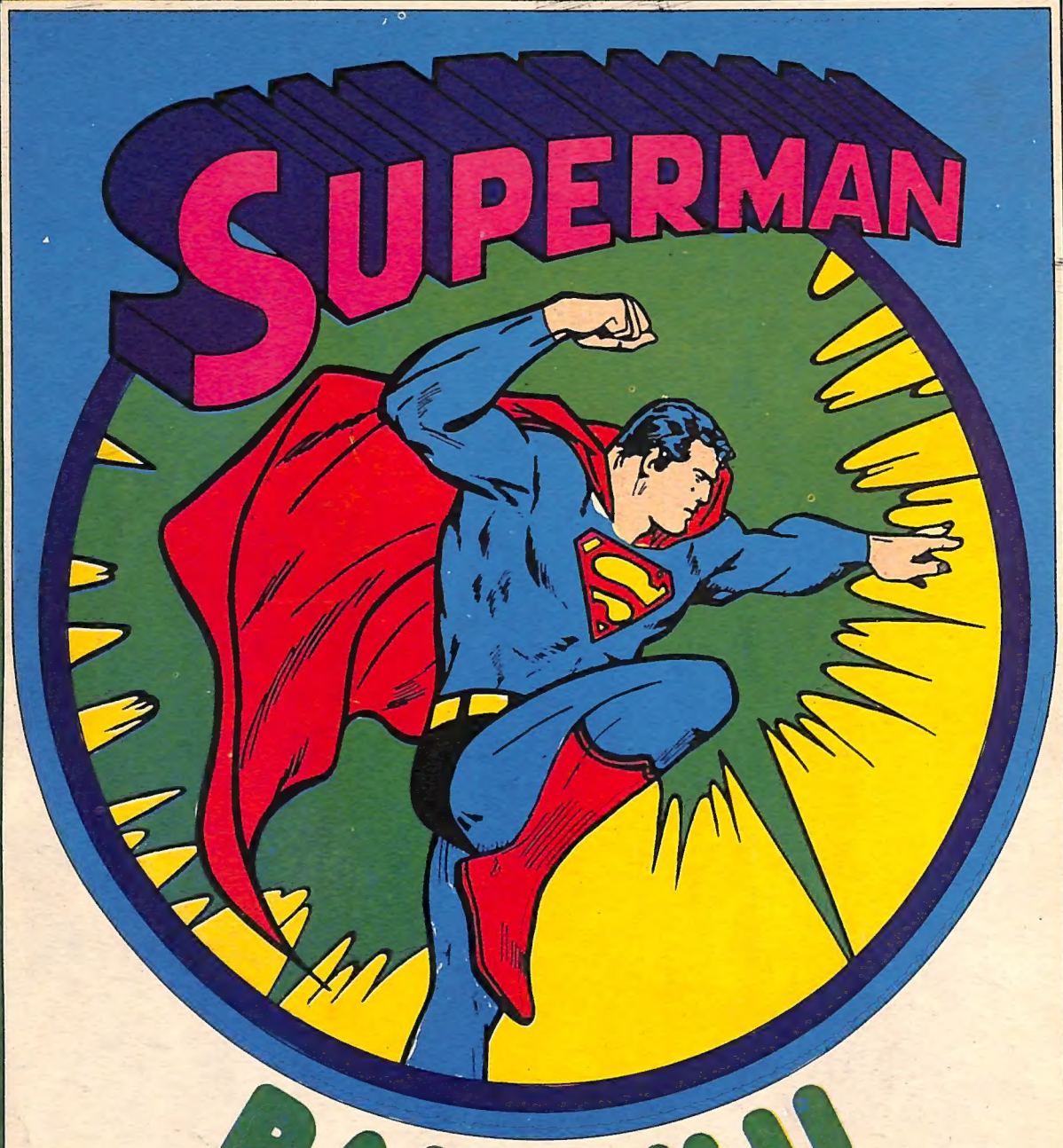

BALONLU
ÇİKLET

Superman'ın serüvenleri Superman çikletlerinde...

DANDY